

Lovforslag nr. L 155. Fremsat den 17. december 1997 af indenrigsministeren (Thorkild Simonsen)

Forslag

til

Lov om integration af udlændinge i Danmark (integrationslov)

Kapitel 1

Formål m.v.

§ 1. Lovens formål er gennem en integrationsindsats at

- 1) bidrage til, at nyankomne udlændinge sikres mulighed for deltagelse på lige fod med andre borgere i samfundets politiske, økonomiske, arbejdsmæssige, sociale, religiøse og kulturelle liv,
- 2) bidrage til, at nyankomne udlændinge hurtigt bliver selvforsørgende, og
- 3) bibringe den enkelte udlænding en forståelse for det danske samfunds grundlæggende værdier og normer.

§ 2. Loven gælder for udlændinge med lovligt ophold i Danmark. Ved udlændinge forstås i denne lov flygtninge og indvandrere, jf. stk. 2, med lovligt ophold i Danmark.

Stk. 2. Ved flygtninge forstås i denne lov flygtninge m.v., jf. § 54. Ved indvandrere forstås i denne lov familiesammenførte udlændinge til flygtninge, jf. § 55, samt andre familiesammenførte udlændinge, jf. § 56.

Stk. 3. Loven gælder ikke for udlændinge, der er statsborgere i et andet nordisk land, eller er statsborgere i et land, der er tilsluttet Det Europæiske Fællesskab eller er omfattet af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejde, eller er omfattet af Det Europæiske Fællesskabs regler om visumfritagelse og om ophevelse af indrejse- og opholdsbegrænsninger i forbindelse med arbejdskraftens frie bevægelighed, etablering og udveksling af tjenesteydelser m.v.

§ 3. Integrationsindsatsen omfatter boligplacering af flygtninge, jf. kapitel 3, introduktionsprogrammer for udlændinge, jf. kapitel 4, og en almindelig integrationsindsats, jf. stk. 2.

Stk. 2. Ved almindelig integrationsindsats forstås i denne lov ethvert tiltag, som ikke er omfattet af lovens kapitel 3 og 4, og som foretages af den offentlige forvaltning med det formål at integrere flygtninge og indvandrere i det danske samfund.

Kapitel 2

Kommunalbestyrelsens opgaver

§ 4. Kommunalbestyrelsen har ansvaret for boligplacering af flygtninge, der er visiteret til den pågældende kommune, jf. kapitel 3, introduktionsprogrammer for udlændinge, jf. kapitel 4, udbetaling af introduktionsydelse, jf. kapitel 5, og samordning af den almindelige integrationsindsats i kommunen, jf. § 3, stk. 2.

Stk. 2. Ansvar efter stk. 1 for flygtninge, jf. dog stk. 3, påhviler kommunalbestyrelsen fra udgangen af den første hele måned efter tidspunktet for meddelelse af opholdstilladelse til den pågældende.

Stk. 3. Ansvar efter stk. 1 for indvandrere og for flygtninge med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 4, og § 8 påhviler kommunalbestyrelsen fra tidspunktet for den pågældendes registrering i Det Centrale Personregister (CPR) som tilflyttet kommunen eller, hvis ansøgningen om opholdstilladelse er indgivet her i landet, fra tidspunktet for meddelelse af opholdstilladelse.

Stk. 4. Ansvar efter stk. 1 påhviler kommunalbestyrelsen i den kommune, hvortil flygtningen bliver visiteret efter reglerne i kapitel 3,

eller hvor indvandreren bor eller opholder sig. Tager udlændingen bopæl eller ophold i en anden kommune, overgår ansvaret for introduktionsprogram og udbetaling af introduktionsydelse efter de nærmere regler i kapitel 4 og 5 til kommunalbestyrelsen i denne kommune.

§ 5. En kommunalbestyrelse kan overlade udførelsen af bestemte opgaver som led i gennemførelse af introduktionsprogrammer til en eller flere organisationer eller foreninger m.v., herunder Dansk Flygtningehjælp, uddannelsesinstitutioner og andre kommunalbestyrelser.

Kapitel 3

Boligplacering af flygtninge

§ 6. Udlændingestyrelsen udsender hvert år den 1. august meddelelse om det antal flygtninge, som Udlændingestyrelsen påregner at meddele opholdstilladelse til i hvert af de kommende tre år (landstallet). Landstallet kan ændres af Udlændingestyrelsen, hvis forholdene gør det nødvendigt.

Stk. 2. Indenrigsministeren fastsætter nærmere regler om fastsættelse af landstal.

§ 7. Udlændingestyrelsen fastsætter hvert år den 1. august på baggrund af landstallet det antal flygtninge, som påregnes boligplaceret inden for de enkelte amter og i Københavns og Frederiksberg Kommuner i hvert af de kommende tre år (amtskvoter). Amtskvoterne kan ændres af Udlændingestyrelsen, hvis forholdene gør det nødvendigt.

Stk. 2. Indenrigsministeren fastsætter nærmere regler om fastsættelse af amtskvoter.

§ 8. Kommunalbestyrelserne inden for et amt skal søge at aftale, i hvilke kommuner det antal flygtninge, der er fastsat i amtskvoten, skal boligplaceres.

Stk. 2. Aftale efter stk. 1 skal meddeles Udlændingestyrelsen inden den 10. september hvert år.

Stk. 3. Indenrigsministeren fastsætter nærmere regler om indgåelse af aftale efter stk. 1.

§ 9. Har kommunalbestyrelserne i et amt ikke givet meddelelse om indgåelsen af en aftale efter § 8 til Udlændingestyrelsen inden den 10. september i det pågældende år, fastsætter Udlændingestyrelsen inden den 30. september

i det pågældende år for hver kommune i amtet det antal flygtninge, som kommunen skal påregne at boligplacere i hvert af de kommende tre år (kommunekvoter). Kommunekvoterne kan ændres af Udlændingestyrelsen, hvis forholdene gør det nødvendigt.

Stk. 2. Indenrigsministeren fastsætter nærmere regler om fastsættelse af kommunekvoter.

§ 10. I forbindelse med meddelelse af opholdstilladelse til en flygtning træffer Udlændingestyrelsen afgørelse om, i hvilken kommune den pågældende skal tage bopæl (visitering).

Stk. 2. En flygtning, der visiteres til en kommune i medfør af stk. 1, skal af Udlændingestyrelsen registreres i Det Centrale Personregister (CPR) som tilflyttet landet i denne kommune. Registreringen sker fra den dato, hvor ansvaret for flygtningen overgår til kommunen, jf. § 4, stk. 2.

Stk. 3. Registrering i medfør af stk. 2 finder sted, uanset om flygtningen tager bopæl eller ophold i kommunen fra den i stk. 2 nævnte dato.

Stk. 4. Indenrigsministeren kan fastsætte nærmere regler om registrering i Det Centrale Personregister, jf. stk. 2 og 3.

§ 11. Udlændingestyrelsen træffer afgørelse om visitering på grundlag af de aftalte eller fastsatte kommunekvoter, jf. §§ 8-9, den pågældende flygtnings personlige forhold samt forholdene i kommunen.

Stk. 2. Indenrigsministeren kan fastsætte nærmere regler for Udlændingestyrelsens afgørelser efter stk. 1.

§ 12. Kommunalbestyrelsen skal anvise en bolig til de flygtninge, som Udlændingestyrelsen visiterer til kommunen, jf. § 10.

Stk. 2. Den anviste bolig skal være passende i forhold til de pågældende flygtninges behov. Lejen for den anviste bolig må ikke overstige halvdelen af husstandsindkomsten. Kommunalbestyrelsen kan dog i særlige tilfælde anvise en bolig med en leje, der overstiger halvdelen af husstandsindkomsten. Kommunalbestyrelsen kan i så fald ikke nægte at yde fuld støtte i medfør af § 15 i lov om individuel boligstøtte.

§ 13. Kommunalbestyrelsen kan erhverve, indrette eller leje ejendomme i kommunen med henblik på gennem udlejning til beboelse at

medvirke til en bedre fordeling af udlændinges bosætningsmuligheder på landsplan, regionalt plan og lokalt i kommunen.

Stk. 2. Ved udlejning af en bolig efter stk. 1 kan kommunalbestyrelsen tillægge både danske og udenlandske statsborgere en fortrinsret i forhold til andre boligsøgende, når dette sker af hensyn til behovet for generelt at fremme udlændinges mulighed for integration.

§ 14. Kommunalbestyrelsen skal inden 3 måneder, efter at ansvaret er overgået til kommunalbestyrelsen, anvise boliger til de flygtninge, som Udlændingestyrelsen har visiteret til kommunen. Indtil det er muligt at anvise en bolig, skal kommunalbestyrelsen anvise de pågældende flygtninge et midlertidigt opholdssted. Reglerne i lejeloven finder ikke anvendelse i forbindelse med indkvartering på midlertidige opholdssteder.

Stk. 2. Indenrigsministeren fastsætter nærmere regler om betaling for indkvartering på midlertidige opholdssteder og for inddrivelse af betaling.

§ 15. Anviser kommunalbestyrelsen ikke inden 3 måneder, efter at ansvaret er overgået til kommunalbestyrelsen, boliger til de flygtninge, Udlændingestyrelsen har visiteret til kommunen, kan Udlændingestyrelsen med henblik på at anvise boliger til de pågældende på vegne af kommunalbestyrelsen og for kommunens regning indgå aftaler om

- 1) at erhverve, indrette eller leje ejendomme i kommunen,
- 2) at købe anvisningsret til private udlejnings-ejendomme i medfør af lov om kommunal anvisningsret,
- 3) at en almen boligorganisation stiller ledige familieboliger eller ledige almene ungdomsboliger til rådighed for Udlændingestyrelsen, jf. § 59, stk. 2 og 3, i lov om almene boliger samt støttede private andelsboliger m.v.,
- 4) at indtil hver fjerde ledige bolig skal anvises af en almen boligorganisation efter særlige sociale kriterier, jf. § 60 i lov om almene boliger samt støttede private andelsboliger m.v.,
- 5) at indtil hver 10. ledige lejlighed i særlige private udlejningsejendomme stilles til rådighed for Udlændingestyrelsen, jf. § 53 e i lejeloven og § 63 a i lov om midlertidig regulering af boligforholdene, og

6) at pensionskasser stiller boliger til rådighed for Udlændingestyrelsen.

Stk. 2. Med henblik på at anvise bolig til de i stk. 1 nævnte flygtninge, kan Udlændingestyrelsen endvidere på vegne af kommunalbestyrelsen og for kommunens regning træffe beslutning om, at indtil hver fjerde ledige almene familieb bolig eller almene ungdomsbolig i kommunen skal stilles til rådighed for Udlændingestyrelsen, jf. § 59, stk. 1 og 3, i lov om almene boliger samt støttede private andelsboliger m.v.

Stk. 3. Aftaler efter stk. 1, nr. 2-5, kan indgås i det omfang, kommunalbestyrelsen ikke selv har indgået aftaler med udlejer. Beslutning efter stk. 2 kan træffes i det omfang, boligorganisationen ikke allerede stiller 1/4 af de ledige almene familie- og ungdomsboliger til rådighed for kommunalbestyrelsen efter § 59, stk. 1-3, i lov om almene boliger samt støttede private andelsboliger m.v.

Kapitel 4

Introduktionsprogrammet

§ 16. Udlændinge omfattet af §§ 54-56, der på tidspunktet for kommunalbestyrelsens overtagelse af ansvaret er fyldt 18 år, skal tilbydes et af den ansvarlige kommunalbestyrelse tilrettelagt introduktionsprogram.

Stk. 2. Et introduktionsprogram omfatter kursus i samfundsforståelse, jf. § 20, danskundervisning, jf. §§ 21-22, og aktivering, jf. §§ 23-24. Omfang og indhold af introduktionsprogrammet for den enkelte udlænding fastlægges i en individuel handlingsplan, jf. § 19.

Stk. 3. Introduktionsprogrammet skal påbegyndes senest en måned efter, at kommunalbestyrelsen har overtaget ansvaret for en udlænding.

Stk. 4. Introduktionsprogrammet har en varighed på tre år efter, at kommunalbestyrelsen har overtaget ansvaret for en udlænding.

Stk. 5. Mindreårige uledsagede asylansøgere med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 eller § 9, stk. 2, nr. 4, kan tilbydes introduktionsprogram, jf. stk. 1-4.

§ 17. Introduktionsprogrammet for udlændinge, der tilbydes aktivering i medfør af § 23, skal have et omfang af mindst 30 timer pr. uge.

§ 18. En udlænding, der deltager i et introduktionsprogram, kan fortsætte sit introduktionsprogram i en anden kommune, såfremt

kommunalbestyrelsen i denne kommune godkender dette.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen i den kommune, hvortil udlændingen flytter, skal godkende at fortsætte introduktionsprogrammet, hvis flytningen er af væsentlig betydning for den pågældende udlændings integrationsforløb, eller hvis særlige personlige forhold i øvrigt taler derfor.

Handlingsplan

§ 19. Kommunalbestyrelsen skal inden en måned efter at have overtaget ansvaret for en udlænding omfattet af § 16 i samarbejde med den pågældende udarbejde en individuel handlingsplan med det i § 16, stk. 2, angivne indhold.

Stk. 2. Handlingsplanen skal udarbejdes på grundlag af en vurdering af den enkelte udlændings individuelle færdigheder og forudsætninger og skal målrettet sigte mod den enkelte udlændings introduktion på arbejdsmarkedet eller mod en uddannelse.

Kursus i samfundsforståelse

§ 20. Kommunalbestyrelsen skal tilbyde udlændinge omfattet af § 16 et kursus i forståelsen af danske samfundsforhold m.v. Kurset skal have en varighed af mindst 20 timer.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan undlade at tilbyde en udlænding deltagelse i kurset, når den pågældende må anses for at have tilstrækkelig viden om de emner, kurset omhandler, eller når ganske særlige grunde i øvrigt taler derfor.

Stk. 3. Indenrigsministeren fastsætter nærmere regler om kursets indhold.

Danskundervisning

§ 21. Kommunalbestyrelsen skal inden en måned efter at have overtaget ansvaret for en udlænding omfattet af § 16 tilbyde den pågældende undervisning i dansk. Undervisningen i dansk har til formål at sætte udlændinge i stand til at gennemføre en normal samtale på dansk og læse tekster på det niveau, som den enkeltes introduktionsprogram retter sig imod. Danskundervisningen tilrettelægges i overensstemmelse med det i 2. pkt. angivne formål og i overensstemmelse med den enkelte udlændings handlingsplan, jf. § 19.

Stk. 2. I forbindelse med danskundervisningens afslutning udstedes et bevis for aktiv deltagelse til de udlændinge, der har deltaget aktivt i danskundervisningen.

Stk. 3. Undervisningsministeren fastsætter efter forhandling med indenrigsministeren regler om danskundervisningens indhold og udstedelse af bevis for aktiv deltagelse.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen kan helt eller delvis undlade at tilbyde en udlænding deltagelse i danskundervisning, når den pågældendes danskundskaber skønnes at være tilstrækkelige, eller når ganske særlige grunde i øvrigt taler derfor.

§ 22. Kommunalbestyrelsen skal tilbyde særskilt tilrettelagt danskundervisning til udlændinge, der har behov derfor, og som på grund af påbegyndt beskæftigelse eller uddannelse ikke kan følge det ellers tilbudte danskundervisningsforløb.

Aktivering

§ 23. Udlændinge, der i medfør af kapitel 5 er berettiget til introduktionsydelse, skal af kommunalbestyrelsen tilbydes aktivering. Aktiveringen tilrettelægges i overensstemmelse med den enkelte udlændings handlingsplan, jf. § 19.

Stk. 2. Aktivering kan omfatte en eller flere af følgende typer aktiviteter:

- 1) Kortvarige vejlednings- og introduktionsprogrammer med vejledning om arbejds- og uddannelsesmuligheder og med adgang til at afprøve beskæftigelsesønsker.
- 2) Virksomhedspraktik, herunder individuel jobtræning, jf. §§ 22 og 24 i lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik, hos private og offentlige arbejdsgivere.
- 3) Særligt tilrettelagte uddannelsesaktiviteter.
- 4) Særligt tilrettelagte aktiverende forløb i form af vejlednings- og praktikforløb, erhvervsmodnende kurser eller andre tilsvarende forløb med en kombination af arbejde og uddannelse.
- 5) Frivillige og ulønnede aktiviteter efter udlændingens eget ønske, som kommunalbestyrelsen anser for at have samfundsmæssig betydning eller betydning for den pågældendes uddannelses- eller arbejdsmæssige situation.
- 6) Voksen- eller efteruddannelse efter udlændingens eget ønske, som er omfattet af de regler om uddannelser, hvortil der kan op-

nås uddannelsesgodtgørelse og orlov til uddannelse (positivlisten), som arbejdsministeren fastsætter i medfør af § 27, stk. 1, i lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik og § 3, stk. 2, i lov om orlov.

Stk. 3. Reglerne i § 18 i lov om aktiv socialpolitik finder tilsvarende anvendelse for udlændinge, der tilbydes virksomhedspraktik i medfør af stk. 2, nr. 2.

Stk. 4. De regler, som socialministeren fastsætter i medfør af § 16, stk. 3, i lov om aktiv socialpolitik, gælder også for de uddannelsesaktiviteter, som kommunalbestyrelsen kan tilbyde i medfør af stk. 2, nr. 3.

Stk. 5. Det er en betingelse for at deltage i voksen- eller efteruddannelse i medfør af stk. 2, nr. 6, at uddannelsen indgår i handlingsplanen efter § 19, og at der ikke er en rimelig udsigt til, at udlændingen får stabilt og understøttet arbejde i den planlagte uddannelsesperiode.

Stk. 6. De regler, som socialministeren fastsætter i medfør af § 13 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, gælder også for de uddannelsesaktiviteter, som kommunalbestyrelsen kan tilbyde i medfør af stk. 2, nr. 3 og 6.

Stk. 7. Når kommunalbestyrelsen tilbyder aktivering, skal den så vidt muligt give flere tilbud at vælge imellem.

Stk. 8. Kommunalbestyrelsen kan helt eller delvis undlade at tilbyde en udlænding deltagelse i aktivering, når ganske særlige grunde taler derfor.

Stk. 9. Indenrigsministeren fastsætter nærmere regler om aktiveringsens indhold.

§ 24. Såfremt aktiveringen har en sammenhængende varighed på 12 måneder eller derover, skal der udover den fastlagte aktiveringsperiode indlægges en friperiode på en måned, således at aktiveringen ikke overstiger 11 måneder inden for en 12 måneders periode. Kommunalbestyrelsen skal tilstræbe, at friperioden fastlægges efter aftale med den pågældende udlænding.

Stk. 2. I friperioden er udlændingen ikke omfattet af pligten til at udnytte sine arbejdsmuligheder efter § 25, stk. 2.

Kapitel 5

Introduktionsydelse

§ 25. Udlændinge, der tilbydes et introduktionsprogram, jf. § 16, er efter reglerne i dette

kapitel berettiget til introduktionsydelse i op til tre år fra det tidspunkt, hvor ansvaret overgår til kommunalbestyrelsen. Kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om udbetaling af introduktionsydelse efter reglerne i dette kapitel.

Stk. 2. Det er en betingelse for udbetaling af introduktionsydelse, at ansøgeren opfylder betingelserne i §§ 12 -15 i lov om aktiv socialpolitik og de af socialministeren i medfør af disse regler udstedte forskrifter. § 13, stk. 2, i lov om aktiv socialpolitik gælder også for tilbud om aktivering efter denne lov, jf. § 23. § 2 i lov om aktiv socialpolitik finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Hvis ansøgeren og dennes ægtefælle på tidspunktet for integrationsansvarets overgang til kommunalbestyrelsen har en samlet indtægt, der mindst svarer til, hvad den eller de pågældende ville have opnået i hjælp til forsørgelse efter §§ 25 eller 34 i lov om aktiv socialpolitik, kan der ikke udbetales introduktionsydelse. I den samlede indtægt medregnes ikke de i § 33 i lov om aktiv socialpolitik angivne indtægter.

Stk. 4. Har en person, der bor i Danmark, påtaget sig at forsørges af ansøgeren, og er opholdstilladelsen betinget af, at den pågældende har godtgjort at være i stand hertil, jf. udlændingelovens § 9, er ansøgeren ikke berettiget til at få introduktionsydelse.

Stk. 5. Det er en betingelse for udbetaling af introduktionsydelse, at ansøgeren ikke er berettiget til at modtage Statens Uddannelsesstøtte og ikke opfylder betingelserne for tilkendelse af førtidspension i henhold til lov om social pension.

§ 26. En udlænding, der er berettiget til introduktionsydelse, eller er omfattet af § 25, stk. 4, er ikke berettiget til hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller til folkepension efter lov om social pension.

Stk. 2. Modtagelse af introduktionsydelse er ikke til hinder for udbetaling af ydelser efter anden lovgivning end den i stk. 1 anførte.

§ 27. Den månedlige introduktionsydelse udgør for enlige personer højst 5.000 kr. pr. person pr. måned og for personer, der har forsørgelsespligt over for mindreårige børn, højst 7.000 kr. pr. person pr. måned. Reglerne i §§ 25, stk. 5; og 26, stk. 1 og 2, i lov om aktiv socialpolitik finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Introduktionsydelsen efter stk. 1 kan dog ikke overstige den forsørgelsesydelse, som en person ville være berettiget til efter lov om aktiv socialpolitik eller lov om social pension.

§ 28. Har ansøgeren eller dennes ægtefælle indtægter, trækkes disse fra introduktionsydelsen, jf. dog stk. 2-5.

Stk. 2. Har ansøgeren arbejdsindtægter, nedskrives hjælpen forholdsmæssigt med det antal timer, den pågældende er beskæftiget pr. uge i forhold til en 30-timers arbejdsuge, jf. dog stk. 4.

Stk. 3. Såfremt også ansøgerens ægtefælle er omfattet af introduktionsprogrammet, trækkes den del af ægtefællens eventuelle arbejdsindkomst, der hidrører fra det antal arbejdstimer, der overstiger 30 timer pr. uge, fra ansøgerens introduktionsydelse, jf. dog stk. 4.

Stk. 4. Den del af ansøgerens eller dennes ægtefælles arbejdsindtægt, der overstiger det beløb, ansøgeren ville have opnået i hjælp til forsørgelse efter §§ 25 eller 34 i lov om aktiv socialpolitik, trækkes fra ansøgerens introduktionsydelse.

Stk. 5. §§ 32 og 33 i lov om aktiv socialpolitik finder tilsvarende anvendelse.

§ 29. En udlænding, der som led i introduktionsprogrammet, jf. kapitel 4, aktiveres i virksomhedspraktik, jf. § 23, stk. 2, nr. 2, modtager en introduktionsydelse, der beregnes efter §§ 27 og 28. Ydelsen skal dog mindst udgøre 30 kr. pr. aktiveringstime.

Stk. 2. Ud over introduktionsydelsen efter stk. 1 modtager en udlænding i virksomhedspraktik et beskæftigelsestillæg på 10 kr. pr. aktiveringstime.

§ 30. Kommunalbestyrelsen kan nedsætte introduktionsydelsen med op til 20 pct. i forhold til den i henhold til §§ 27, 28 og 29, stk. 1, beregnede ydelse, hvis ansøgeren eller dennes ægtefælle uden rimelig grund udebliver fra introduktionsprogrammet, jf. kapitel 4. § 39 i lov om aktiv socialpolitik finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen nedsætter beskæftigelsestillægget efter § 29, stk. 2, med et beløb svarende til det antal timer, som ansøgeren uden rimelig grund er udeblevet fra virksomhedspraktik, jf. § 23, stk. 2, nr. 2.

§ 31. Kommunalbestyrelsen kan bestemme,

at introduktionsydelsen nedsættes eller ophører, hvis ansøgeren eller dennes ægtefælle uden rimelig grund afviser at deltage i introduktionsprogrammet, jf. kapitel 4.

Stk. 2. Stk. 1 finder tilsvarende anvendelse, hvis ansøgeren eller dennes ægtefælle uden rimelig grund afviser tilbud om arbejde, sålænge muligheden for at benytte tilbuddet består.

Stk. 3. Den i medfør af stk. 1 og 2 fastsatte nedsættelse eller ophør af introduktionsydelse vedvarer, sålænge grundlaget herfor er til stede. Kommunalbestyrelsen skal ved udgangen af hver måned foretage en vurdering heraf.

§ 32. Har kommunalbestyrelsen i den kommune, hvortil den pågældende udlænding flytter, ikke godkendt at fortsætte introduktionsprogrammet, kan kommunalbestyrelsen i denne kommune bestemme, at introduktionsydelsen nedsættes eller ophører.

Stk. 2. Flytter en udlænding, der i medfør af stk. 1 har fået nedsat sin introduktionsydelse, tilbage til den kommune, som den pågældende er fraflyttet, udbetaler kommunalbestyrelsen i denne kommune efter ansøgning fuld introduktionsydelse fra udgangen af den første hele måned efter tilbageflytningen, såfremt de øvrige betingelser herfor efter reglerne i dette kapitel er opfyldt.

§ 33. Indenrigsministeren fastsætter nærmere regler om udbetaling af introduktionsydelsen.

§ 34. Reglerne om tilbagebetaling af sociale ydelser i kapitel 12 i lov om aktiv socialpolitik gælder også for introduktionsydelse udbetalt i medfør af reglerne i dette kapitel.

Kapitel 6

Hjælp i særlige tilfælde

Hjælp ved forsørgelsessvigt

§ 35. Kommunalbestyrelsen kan yde løbende hjælp til rimeligt begrundede udgifter til forsørgelse til udlændinge, der efter § 25, stk. 4, ikke er berettiget til introduktionsydelse, men efter de øvrige bestemmelser i kapitel 5 er berettiget hertil, hvis det må udelukkes, at den person, der har ansvaret for forsørgelse, opfylder sine forpligtelser.

Stk. 2. Reglerne om tilbagebetaling af sociale ydelser i kapitel 12 i lov om aktiv socialpolitik

gælder også for hjælp udbetalt i medfør af stk. 1.

Hjælp til udgifter ved deltagelse i introduktionsprogrammer

§ 36. Kommunalbestyrelsen kan yde udlændinge hjælp til dokumenterede og rimelige udgifter i forbindelse med en udlændings deltagelse i introduktionsprogrammer, herunder deltagerudgifter, transport, arbejdsredskaber og værktøj, arbejdsbeklædning og undervisningsmaterialer. Til udlændinge i virksomhedspraktik kan hjælpen alene udbetales, når udgifterne ved deltagelse heri kun i begrænset omfang er dækket af beskæftigelsestillægget efter § 29, stk. 2.

Enkeltudgifter

§ 37. Kommunalbestyrelsen kan yde udlændinge omfattet af denne lov hjælp til rimeligt begrundede enkeltudgifter, såfremt den pågældendes egen afholdelse af udgifterne i afgørende grad vil vanskeliggøre den pågældendes og dennes families muligheder for at klare sig selv i fremtiden. Hjælpen kan normalt kun ydes, hvis udgifterne er opstået som følge af behov, der ikke har kunnet forudses. Kommunalbestyrelsen kan dog efter en konkret vurdering undtagelsesvis yde hjælp til en udgift, der har kunnet forudses, hvis afholdelsen af udgiften er af helt afgørende betydning for den pågældendes eller dennes families livsførelse.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan give udlændinge omfattet af denne lov med begrænsninger i arbejdsevnen, som er ansat, eller som skal ansættes på arbejdsmarkedet, hjælp til værktøj og arbejdsredskaber samt hjælp til kortvarige kurser. § 78 i lov om aktiv socialpolitik finder tilsvarende anvendelse.

Sygebehandling m.v.

§ 38. Kommunalbestyrelsen kan yde udlændinge omfattet af denne lov hjælp til udgifter til sygebehandling, medicin, tandbehandling eller lignende, der ikke kan dækkes efter anden lovgivning, hvis den pågældende ikke har økonomisk mulighed for at betale udgifterne. Der kan kun ydes hjælp, hvis behandlingen er nødvendig og helbredsmæssigt velbegrundet. Der kan kun undtagelsesvis ydes hjælp til udgifter til behandling uden for det offentlige behandlingssystem. Dette forudsætter, at der ikke er

behandlingsmuligheder inden for det offentlige behandlingssystem, og at behandlingen i hvert enkelt tilfælde er lægeligt velbegrundet.

Særlig hjælp vedrørende børn

§ 39. Kommunalbestyrelsen kan yde udlændinge omfattet af denne lov hjælp til udgifter ved udøvelse af ret til samvær med egne børn under 18 år, som ikke bor hos ansøgeren. Det er en betingelse for at yde hjælp, at ansøgeren ikke har økonomisk mulighed for at betale udgifterne.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan yde hjælp til rejseudgifter med henblik på kontakt til børn, der er ført til udlandet uden samtykke fra forældremyndighedens indehaver. Det er en forudsætning, at sagen er blevet anmeldt til dansk politi, og at kommunen har forelagt sagen for Udenrigsministeriet. Det er yderligere en forudsætning, at indehaveren af forældremyndigheden ikke selv har økonomisk mulighed for at betale udgiften.

§ 40. Kommunalbestyrelsen kan yde udlændinge omfattet af denne lov hjælp til udgifterne ved at forsørge et barn, når forældremyndigheden ved forældremyndighedsindehaverens død er tillagt en anden eller andre, der ikke har forsørgelsespligt over for barnet. Det er en betingelse, at barnets indtægter, herunder det særlige børnetilskud efter lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag, ikke er tilstrækkelige til at dække udgifterne ved at forsørge barnet.

Flytning

§ 41. Kommunalbestyrelsen kan yde hjælp til flytning, som forbedrer bolig- eller erhvervsforhold for en udlænding, der er omfattet af denne lov, eller dennes familie. Det er en betingelse for hjælpen, at hverken den pågældende eller dennes ægtefælle har økonomiske muligheder for at betale udgifterne.

Stk. 2. Hjælp efter stk. 1 ydes af kommunalbestyrelsen i den kommune, som udlændingen fraflytter.

Stk. 3. Flytter udlændingen til en anden kommune, kan hjælp efter stk. 1 kun ydes, såfremt kommunalbestyrelsen i denne kommune har godkendt at fortsætte introduktionsprogrammet.

Stk. 4. Hvis flytningen sker til udlandet, kan

hjælp efter stk. 1 kun ydes, såfremt den pågældende udlænding er statsborger i eller har særlig tilknytning til vedkommende land eller er sikret varige arbejdsmuligheder i landet.

Kapitel 7

Integrationsråd og Rådet for Etniske Minoriteter

§ 42. I kommuner, hvor flere end 50 personer over 18 år i fællesskab fremsætter skriftlig anmodning herom, skal kommunalbestyrelsen oprette et integrationsråd.

Stk. 2. Integrationsrådet kan afgive vejledende udtalelser om den almindelige integrationsindsats i kommunen og om de introduktionsprogrammer, der tilbydes af kommunalbestyrelsen. Udtalelserne offentliggøres.

Stk. 3. Integrationsrådet består af mindst syv medlemmer med bopæl i kommunen. Medlemmerne udpeges af kommunalbestyrelsen. Rådets funktionsperiode følger den kommunale valgperiode.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen fastsætter medlemstallet. Flertallet af medlemmerne udpeges blandt medlemmer af lokale flygtninge- og indvandrerforeninger eller andre tilsvarende personer i kommunen. De øvrige medlemmer udpeges blandt personer med tilknytning til arbejdsmarkedets parter, skolebestyrelser og lokale foreninger i kommunen. Kommunalbestyrelsen kan udpege et eller flere medlemmer af rådet som repræsentanter for kommunen.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen drager omsorg for sekretariatsbetjeningen af integrationsrådet.

Stk. 6. Kommunalbestyrelsen fastsætter forretningsordenen for integrationsrådet på baggrund af en af indenrigsministeren udarbejdet standardforretningsorden.

§ 43. Indenrigsministeren nedsætter Repræsentantskabet for Rådet for Etniske Minoriteter.

Stk. 2. Hvert af de i § 42 nævnte integrationsråd vælger hvert fjerde år blandt de i § 42, stk. 4, 2. pkt., nævnte medlemmer et medlem til Repræsentantskabet for Rådet for Etniske Minoriteter. Repræsentantskabets opgave er at vælge Rådet for Etniske Minoriteter. Repræsentantskabets funktionsperiode følger den kommunale valgperiode.

Stk. 3. Indenrigsministeren drager omsorg for sekretariatsbetjeningen af Repræsentant-

skabet for Rådet for Etniske Minoriteter og mødeledelsen.

Stk. 4. Indenrigsministeren fastsætter regler om valg af og forretningsordenen for Repræsentantskabet for Rådet for Etniske Minoriteter.

§ 44. Repræsentantskabet for Rådet for Etniske Minoriteter vælger efter reglerne om forholdstalsvalg i § 24, stk. 3, i lov om kommunernes styrelse hvert fjerde år blandt sine medlemmer 14 medlemmer til Rådet for Etniske Minoriteter. Rådets funktionsperiode følger den kommunale valgperiode.

Stk. 2. Rådet vælger et medlem som formand og to medlemmer som næstformænd.

Stk. 3. Indenrigsministeren udpeger to tilfornordnede medlemmer fra Indenrigsministeriet, som ikke har stemmeret.

Stk. 4. Rådet for Etniske Minoriteter rådgiver indenrigsministeren om spørgsmål af betydning for flygtninge og indvandrere. Rådet kan ikke afgive udtalelser om enkeltsager.

Stk. 5. Indenrigsministeren drager omsorg for sekretariatsbetjeningen af Rådet for Etniske Minoriteter.

Stk. 6. Indenrigsministeren fastsætter regler om valg af og forretningsordenen for Rådet for Etniske Minoriteter.

Kapitel 8

Finansiering og administration m.v.

§ 45. Udgifter efter denne lov til udlændinge omfattet af §§ 54-56 afholdes af den kommune, der er ansvarlig for integrationsindsatsen, jf. § 4. Tager udlændingen bopæl eller ophold i en anden kommune, afholdes udgifterne efter denne lov af denne kommune.

Stk. 2. Staten refunderer 75 pct. af kommunernes udgifter til introduktionsydelse, jf. kapitel 5.

Stk. 3. Uanset bestemmelsen i stk. 2 afholder staten en kommunes udgifter til introduktionsydelse til udlændinge, jf. § 133 i lov om social service, som

- 1) inden 12 måneder efter datoen for meddelelse af opholdstilladelse på grund af en betydelig og varig nedsat funktionsevne anbringes i døgnophold, dog kun indtil udlændingen i en sammenhængende periode på 2 år har klaret sig selv, eller
- 2) er meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7 og 9, stk. 2, nr. 4, som mindreårige uledsagede asylansøgere, dog

længst indtil udlændingen fylder 18 år, eller udlændingens forældre får lovligt ophold her i landet.

Stk. 4. Staten afholder kommunernes udgifter til hjælp i særlige tilfælde, jf. kapitel 6.

Stk. 5. Staten yder i den 3-årige introduktionsperiode, jf. § 16, stk. 4, et grundtilskud på 3.400 kr. pr. måned for hver udlænding omfattet af introduktionsprogrammet, jf. § 16, til dækning af sociale merudgifter og generelle udgifter i medfør af kapitel 3 og 4 til udlændinge til den kommune, der er ansvarlig for integrationsindsatsen. For udlændinge omfattet af stk. 3 er tilskuddet efter 1. pkt. dog alene 1.900 kr. pr. måned til dækning af de generelle udgifter. Tilskuddet er betinget af, at den pågældende udlænding bor eller opholder sig i kommunen. Tager udlændingen bopæl eller ophold i en anden kommune, er tilskuddet til denne kommune betinget af, at kommunen godkender at fortsætte introduktionsprogrammet, såfremt en sådan godkendelse er påkrævet efter § 18.

Stk. 6. Staten yder et tilskud på 4.800 kr. pr. måned for hver udlænding, der modtager aktivering under introduktionsprogrammet, jf. § 23, til den kommune, der er ansvarlig for integrationsindsatsen.

Stk. 7. Staten yder et tilskud på 2.900 kr. pr. måned for hver udlænding, der ikke modtager aktivering under introduktionsprogrammet, men alene modtager kursus i samfundsforståelse og danskundervisning, jf. §§ 20-21, til den kommune, der er ansvarlig for integrationsindsatsen.

Stk. 8. Staten yder et tilskud på 800 kr. pr. måned for hver udlænding, der modtager danskundervisning i medfør af § 22, til den kommune, der er ansvarlig for integrationsindsatsen.

Stk. 9. Staten yder til den kommune, der ved udløbet af den 3-årige introduktionsperiode, jf. § 16, stk. 4, har ansvaret for introduktionsprogrammet, et tilskud for hver udlænding, der har været omfattet af programmet, bortset fra udlændinge omfattet af stk. 3. Tilskuddet er for den enkelte udlænding 2.900 kr., 1.950 kr. og 950 kr. pr. måned i henholdsvis det 1. år, det 2. år og det 3. år efter udløbet af introduktionsperioden. Tilskuddet er betinget af, at udlændingen bor eller opholder sig i kommunen. Har udlændingen i introduktionsperioden taget bopæl eller ophold i en anden kommune, er tilskuddet til denne kommune betinget af, at

kommunen har godkendt at fortsætte introduktionsprogrammet, såfremt en sådan godkendelse er påkrævet efter § 18.

Stk. 10. Kommunalbestyrelsen skal tilvejebringe og meddele indenrigsministeren de oplysninger, herunder statistiske oplysninger, som denne måtte forlange om kommunalbestyrelsens integrationsindsats.

Stk. 11. Indenrigsministeren kan fastsætte nærmere regler om udbetaling af de i stk. 5-9 fastsatte tilskud og om vilkårene herfor.

§ 46. Staten yder forskudsrefusion af en kommunes udgifter efter denne lov.

Stk. 2. Tilskud efter § 45, stk. 5-9, afregnes forskudsvis månedligt i forbindelse med de månedlige forskudsudbetalinger fra staten af kommunal indkomstskat.

§ 47. Indenrigsministeren fastsætter nærmere regler for anvisning af refusion og tilskud, regnskabsaflæggelse og revision.

Stk. 3. Indenrigsministeren fastsætter regler om forældelse af kommuners og amtskommuners krav om refusion og tilskud efter denne lov.

§ 48. De beløb, der er anført i § 27, stk. 1, § 29 og § 45, stk. 5-9, er fastsat i 1998-niveau og reguleres fra og med 1999 én gang årligt den 1. januar med satsreguleringsloven efter lov om en satsregulering.

Kapitel 9

Indhentning og videregivelse af oplysninger

§ 49. Den, der ansøger om eller modtager ydelser efter kapitel 4-6, har pligt til at medvirke til at tilvejebringe de oplysninger, der er nødvendige for at afgøre, om den pågældende har ret til ydelsen.

Stk. 2. Den, der modtager ydelser efter kapitel 4-6, har pligt til at give kommunalbestyrelsen oplysninger om ændringer i sine forhold, der kan have betydning for den fortsatte ret til ydelsen.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen skal i forbindelse med behandling af sager om ydelser efter kapitel 4-6 give udlændingen skriftlig underretning om pligten til at give oplysninger efter stk. 1 og 2, om, hvilke typer af ændringer i den pågældendes forhold, der kan have betydning for hjælpen, og som udlændingen efter stk. 2 har

F. t. l. om integration af udlændinge i Danmark

pligt til at oplyse om, og om konsekvenserne af, at der ikke oplyses om ændringerne.

§ 50. Kommunalbestyrelsen kan med udlændingens samtykke forlange, at personer og myndigheder m.v., der har kendskab til forholdene, giver oplysninger, der må anses for nødvendige ved behandling af sager om ydelser efter kapitel 4-6. Det gælder også oplysninger om udlændingens rent private forhold og andre fortrolige oplysninger. Kommunalbestyrelsen kan i den forbindelse indhente læge- og sygehusjournaler.

Stk. 2. Kan udlændingens samtykke ikke opnås, kan oplysningerne indhentes uden samtykke.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen skal oplyse udlændingen om adgangen til at indhente oplysninger efter stk. 1 og om konsekvenserne af, at udlændingen ikke vil medvirke til at indhente oplysninger.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen kan begære optaget forhør efter retsplejelovens § 1018 med henblik på indhentning af oplysninger som nævnt i stk. 1.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen kan kræve at få oplysninger om økonomiske forhold i elektronisk form fra andre offentlige myndigheder og arbejdsløshedskasser. Oplysningerne kan indhentes som led i behandlingen af en enkelt sag eller som led i en generel søgning til brug for kontrol.

§ 51. Udlændingestyrelsen meddeler uden udlændingens samtykke i forbindelse med meddelelse af opholdstilladelse navn, personlige data og opholdsgrundlag til den kommune, som integrationsansvaret påhviler.

Stk. 2. Udlændingestyrelsen kan med udlændingens samtykke videregive andre oplysninger om den pågældende, herunder oplysninger om udlændingens rent private forhold og andre fortrolige oplysninger til den kommune, som integrationsansvaret påhviler, når det må antages, at oplysningerne har væsentlig betydning for kommunens varetagelse af integrationsansvaret.

Stk. 3. Flytter en udlænding til en anden kommune, meddeler den kommune, hvorfra udlændingen flytter, uden udlændingens samtykke navn, personlige data og opholdsgrundlag til den pågældende kommune.

Stk. 4. Flytter en udlænding til en anden kommune, og viderefører kommunalbestyrel-

sen i denne kommune et for den pågældende påbegyndt introduktionsprogram, kan kommunalbestyrelsen med udlændingens samtykke videregive oplysninger om den pågældendes rent private forhold og andre fortrolige oplysninger til den pågældende kommune, når det må antages, at oplysningerne har væsentlig betydning for kommunens varetagelse af integrationsansvaret.

Stk. 5. Opnås samtykke ikke, kan oplysningerne i stk. 2 og 4 videregives uden samtykke. Er der tale om oplysninger om den pågældendes rent private forhold, kan videregivelse alene ske i overensstemmelse med reglerne i forvaltningslovens § 28, stk. 2.

§ 52. Til brug for Udlændingestyrelsens afgørelse om meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse, jf. udlændingelovens § 11, stk. 5, afgiver kommunalbestyrelsen på anmodning fra Udlændingestyrelsen en udtalelse om, hvorvidt den pågældende udlænding har fulgt det tilbudte introduktionsprogram, jf. kapitel 4, og eventuelle andre tilbudte integrationsmæssige tiltag.

Kapitel 10

Klageregler

§ 53. Udlændingestyrelsens bestemmelse om landstallet, jf. § 6, om amts- og kommunevoter, jf. §§ 7 og 9, om visitering, jf. §§ 10 og 11, og om anvisning af boliger, jf. § 15, kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsens afgørelser efter denne lov kan indbringes for det sociale nævn efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Kommunalbestyrelsens afgørelse om udpegning af medlemmer af integrationsrådet, jf. § 42, kan dog ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsens udtalelse efter § 52 kan indbringes for det sociale nævn efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Stk. 4. Det sociale nævns afgørelser efter stk. 2 og 3 kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Den Sociale Ankestyrelse kan dog efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område optage en sag til behandling, når ankestyrelsen skønner, at sagen har principiel eller generel betydning.

Kapitel 11

Definitioner

§ 54. Ved flygtninge m.v. forstås i denne lov udlændinge med opholdstilladelse efter

- 1) udlændingelovens §§ 7 og 8,
- 2) udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 2,
- 3) udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, i umiddelbar forlængelse af en opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 2,
- 4) udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, når tilladelsen er meddelt en udlænding, der har indgivet ansøgning om opholdstilladelse efter § 7,
- 5) udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 5, eller
- 6) udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 6.

§ 55. Ved familiesammenførte udlændinge til flygtninge forstås i denne lov udlændinge med opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2-4, samt § 9, stk. 2, nr. 1 og 4, som følge af en familiemæssig tilknytning til en person omfattet af § 54.

§ 56. Ved andre familiesammenførte udlændinge forstås i denne lov udlændinge med opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2-4, samt § 9, stk. 2, nr. 1 og 4, der er meddelt opholdstilladelse som følge af en familiemæssig tilknytning til en person, der ikke er omfattet af § 54.

§ 57. Meddeles en udlænding med opholdstilladelse, der er omfattet af §§ 54-56, efterfølgende opholdstilladelse på andet grundlag, har de i denne lov fastsatte bestemmelser virkning fra den første opholdstilladelse.

Kapitel 12

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser m.v.

§ 58. Loven træder i kraft den 1. juli 1998, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 61, nr. 3, § 65, nr. 2 og 3, og § 66, nr. 2 og 3, træder i kraft den 1. januar 1999.

Stk. 3. Lovens kapitler 3-6, 8 og 9, gælder ikke for udlændinge, der er meddelt opholdstilladelse inden den 1. juli 1998.

Stk. 4. § 63, nr. 2-6, har virkning fra og med tilskudsåret 1999.

Stk. 5. Integrationsrådene afholder tidligst den 1. januar 1999 valg til Repræsentantskabet for Rådet for Etniske Minoriteter, som herefter afholder valg til Rådet for Etniske Minoriteter.

Er der den 1. januar 1999 ikke oprettet 14 integrationsråd, afholdes valget, når dette er tilfældet. Funktionsperioden for Repræsentantskabet for Rådet for Etniske Minoriteter og Rådet for Etniske Minoriteter følger herefter den kommunale valgperiode.

§ 59. Den kommune, hvor en udlænding bor eller opholder sig, skal i indtil 18 måneder efter, at den pågældende er meddelt opholdstilladelse, yde den pågældende integrationsbistand efter reglerne i lov om aktiv socialpolitik, lov om social service og lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Stk. 2. Pligten efter stk. 1 gælder kun for udlændinge, der efter den 1. januar 1997 er meddelt opholdstilladelse inden lovens ikrafttræden og den 30. juni 1998 var omfattet af § 134 a, stk. 1, i lov om social bistand.

Stk. 3. For hver udlænding, der er omfattet af stk. 1 og 2, yder staten i indtil 18 måneder efter tidspunktet for meddelelse af opholdstilladelse et tilskud på 2.250 kr. pr. måned til dækning af udgifter til boligplacering, social rådgivning, vejledning, tolkning m.v. til den kommune, hvor udlændingen bor eller opholder sig.

Stk. 4. For hver udlænding, der er omfattet af stk. 1 og 2, yder staten i indtil 18 måneder efter tidspunktet for meddelelse af opholdstilladelse et aktiveringstilskud på 1.400 kr. pr. personmåned. Tilskuddet ydes ved gennemførelse af aktiveringstilbud til den enkelte udlænding med mindst 35 timer om måneden.

Stk. 5. Indenrigsministeren kan fastsætte nærmere regler for udbetaling af de i stk. 3 og 4 fastsatte tilskud og vilkårene herfor.

§ 60. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

§ 61. Følgende love og lovbestemmelser ophæves:

1. Lov nr. 465 af 30. juni 1993 om kommunernes adgang til at erhverve boliger for at fremme udlændinges integration.

2. § 9, stk. 6, i lov nr. 453 af 10. juni 1997 om retssikkerhed og administration på det sociale område.

3. § 75, stk. 2, i lov om individuel boligstøtte, jf. lovbekendtgørelse nr. 96 af 22. februar 1996.

§ 62. I § 9, stk. 5, 1. pkt., i udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 650 af 13. august 1997, ændres »lov om social bistand« til: »lov om social bistand, lov om aktiv socialpolitik og lov om integration af udlændinge i Danmark«.

§ 63. I lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner, jf. lovbekendtgørelse nr. 571 af 4. juli 1997, foretages følgende ændringer:

1. I § 10, stk. 2, nr. 5, indsættes efter »kommunal aktivering,« : »kommunale udgifter til danskundervisning af udlændinge samt introduktionsydelse og aktivering efter kapitel 4 og 5 i lov om integration af udlændinge i Danmark,«.

2. I § 21, stk. 1, 2. pkt., ændres »sociale udgifter til flygtninge« til: »sociale udgifter til flygtninge, der er meddelt opholdstilladelse før den 1. juli 1998«.

3. § 21, stk. 2, 1. pkt., affattes således:

»Tilskud til dækning af kommunernes merudgiftsbehov efter stk. 1, 1. pkt., ydes med 4.090 kr. pr. flygtning og indvandrer og yderligere henholdsvis 4.000 kr. pr. 0-5 årig flygtning og indvandrer og 16.427 kr. pr. 6-16 årig flygtning og indvandrer.«

4. § 21, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Tilskud til dækning af kommunernes merudgiftsbehov efter stk. 1, 2. pkt., ydes for flygtninge, der er meddelt opholdstilladelse før den 1. juli 1998, og som den 1. januar i tilskudsåret har haft opholdstilladelse i Danmark fra 1½ år til 10½ år. Tilskuddet pr. flygtning fastlægges til henholdsvis 38.611 kr., 31.526 kr., 23.646 kr., 15.762 kr. og 7.882 kr. pr. flygtning med opholdstilladelse i henholdsvis fra 1½ år til 6½ år, fra 6½ år til 7½ år, fra 7½ år til 8½ år, fra 8½ år til 9½ år og fra 9½ år til 10½ år.«

5. I § 21, stk. 4, ændres »1.000« til: »1.089«.

6. § 21, stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. De i stk. 2-4 nævnte beløb reguleres fra og med tilskudsåret 1999 én gang årligt med

satsreguleringsprocenten efter lov om satsreguleringsprocent.«

§ 64. I lov nr. 281 af 27. april 1994 om kommunal anvisningsret foretages følgende ændringer:

1. I § 3, stk. 1, 1. pkt., ændres »5 år« til: »6 år«.

2. I § 4, stk. 3, 1. pkt., ændres »15 pct.« til: »20 pct.«, og »5-års-periode« ændres til: »6-års-periode«.

3. I § 4, stk. 6, ændres »8.000 kr.« til: »14.000 kr.«, »10.000 kr.« ændres til: »16.000 kr.« og »12.000 kr.« ændres til: »18.000 kr.«.

4. § 6, stk. 1, affattes således:

»Kommunens udgifter i medfør af § 5, stk. 2, ved udlejning til flygtninge, jf. § 65 i lov om individuel boligstøtte, refunderes af staten med 100 pct.«

§ 65. I lov nr. 454 af 10. juni 1997 om social service foretages følgende ændringer:

1. § 66, stk. 2, ophæves.

2. I § 133, stk. 1, ændres »stk. 2-4« til: »stk. 2-3«.

3. § 133, stk. 2, 2. pkt., og stk. 3, ophæves.

Stk. 4 bliver herefter stk. 3.

§ 66. I lov nr. 455 af 10. juni 1997 om aktiv socialpolitik foretages følgende ændringer:

1. I § 107, stk. 1, ændres »stk. 2-6« til: »stk. 2-4«.

2. I § 107, stk. 1, ændres »stk. 2-6«, som bliver »stk. 2-4«, til: »stk. 2 og 3«.

3. § 107, stk. 2, 2. pkt., og stk. 4 ophæves.

4. § 107, stk. 5 og 6, ophæves.

5. § 109, stk. 1, nr. 7 og 9, ophæves.

Nr. 8 bliver herefter nr. 7.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Lovforslagets indhold

Regeringens overordnede målsætning med lovforslaget er, at flygtninge og indvandrere skal blive ydende medlemmer af det danske samfund på lige fod med danskerne. Derfor skal det ikke, som i dag, kun være flygtninge, der tilbydes en integrationsindsats. Også indvandrere skal have tilbud om et introduktionsprogram. Programmet skal have en varighed af tre år og skal tilpasses den enkeltes forudsætninger.

Kommunerne har det samlede ansvar for introduktionsprogrammet, og kravene til introduktionen fastlægges i loven. Programmet skal indeholde en grundlæggende indføring i danske samfundsforhold og danskundervisning. Det skal tilbydes alle – også selvforsørgende. Udlændinge, der ikke kan forsørge sig selv, har endvidere, så længe dette er tilfældet, krav på at modtage aktiveringstilbud eller tilbud om beskæftigelse som en del af introduktionsprogrammet. Programmet skal i disse tilfælde tilrettelægges som et heldagsforløb.

Kommunerne udarbejder handlingsplaner for den enkeltes integrationsforløb, herunder for danskundervisningen og dennes samspil med den øvrige integrationsindsats. Udførelsen af bestemte integrationsopgaver kan overlades til for eksempel Dansk Flygtningehjælp.

For de erhvervsaktive skal introduktionsprogrammet målrettet sigte mod en ansættelse på arbejdsmarkedet eller mod en uddannelse. Det skal blandt andet opnås ved en bedre indpasning af danskundervisningen i programmet.

Danskundervisningen skal styrkes. Undervisningen skal påbegyndes tidligere end i dag, og der skal opstilles klare mål for og krav til undervisningen. Der skal etableres en formel afslutning af undervisningsforløbet i form af et bevis for aktiv deltagelse i undervisningen.

Regeringen vil fremsætte forslag om ændring af lov om undervisning af voksne indvandrere, jf. lov bekendtgørelse nr. 655 af 29. juni 1994.

Ansvaret for al danskundervisning – herunder for

danskundervisning af andre end de personer, der er omfattet af dette lovforslag – vil efter lovændringen blive varetaget af kommunerne.

Den kommunale opgavevaretagelse skal forankres i sprogcentre, der opfylder de krav, som Undervisningsministeriet vil fastsætte, med hensyn til faglighed, skolemiljø m.v. Sprogcentrene kan være kommunale eller amtskommunale institutioner, eller de kan være privatejede eller organiserede som selvejende institutioner.

Sprogcentrene skal være repræsenteret i det lokale skolesamarbejde, og der skal i tilknytning til hvert sprogcenter – eller eventuelt til flere i fællesskab – oprettes et rådgivende organ; Sprogcenterrådet, der sammensættes bredt af repræsentanter fra det lokale arbejdsmarked, arbejdsmarkedsformidlingen, voksenuddannelsesinstitutioner m.v.

Også denne generelle lovændring vil indebære en forbedring af danskundervisningen. Der vil blive fastsat klare regler for sprogundervisningens mål, indhold, tilrettelæggelse og prøver.

For at sikre kontinuitet og sammenhæng i forløbet skal udlændingen blive boende i kommunen, så længe introduktionsprogrammet løber. Retten til introduktion bevares dog, hvis tilflytningskommunen samtykker i at overtage introduktionen.

Nyankomne udlændinge er mennesker i en overgangsfase, hvor de uddanner sig og kvalificerer sig til en fremtid i det danske samfund. De er en særlig gruppe, der skal modtage en særlig kontant ydelse og en omfattende målrettet offentlig indsats i form af indføring i det danske samfund, danskundervisning og foranstaltninger i øvrigt, der muliggør og fremmer indplaceringen på det danske arbejdsmarked og i det danske samfund. I denne overgangsfase skal udlændinge, der ikke kan forsørge sig selv, modtage en kontant ydelse, indtil de er i stand til at klare sig selv. Udlændingene vil herudover have ret til supplerende, sociale ydelser efter den almindelige lovgivning.

Det er afgørende for en bedre indpasning i det danske samfund, at der sker en mere jævn geografisk fordeling af nyankomne udlændinge. Ansvar for visitering til førstegangsboligplacering skal påhvile Udlændingestyrelsen, der fastsætter kvoter amtsvis.

Inden for amtet fastlægges den indbyrdes fordeling mellem kommunerne ved aftale mellem amtets kommuner. Kan kommunerne ikke nå til enighed, fastlægges den enkelte kommunes kvote af Udlændingestyrelsen. Kommunerne har pligt til at fremskaffe boliger til de anviste flygtninge. Opfylder kommunerne ikke den pligt, skal Udlændingestyrelsen på kommunens vegne skaffe boliger til flygtningene.

I kommuner, hvor flere end 50 borgere over 18 år i fællesskab fremsætter skriftlig anmodning herom, oprettes integrationsråd, der blandt andet sammensættes af medlemmer af lokale flygtninge- og indvandrerforeninger eller andre tilsvarende personer i kommunen. Rådene drøfter integrationsproblemer og kan blandt andet udtale sig om kommunens introduktionsprogrammer.

2. Økonomiske og administrative konsekvenser m.v.

Lovforslagets samlede økonomiske og administrative konsekvenser skønnes at medføre årlige offentlige merudgifter på 240-250 mill. kr., når den fulde virkning er indtrådt. I 1998 skønnes en offentlig merudgift på 20-30 mill. kr. Det bemærkes, at der er tale om udgiftsskøn, der varierer med personkredsens konkrete sammensætning og behov i de enkelte år. Særligt vedrørende skøn over mindreudgifter i form af allerede afholdte udgifter til personkredsen må der tages et vist forbehold for udgiftsskønnet. Det er teknisk forudsat, at der årligt tilgår 2.000 voksne flygtninge, 1.000 familiesammenførte til flygtninge og 3.500 familiesammenførte til andre, der er omfattet af loven.

Skønnet over udgifter til danskundervisning er fastsat ved de hidtidige udgifter til nærværende personkreds tillagt 30 pct. som følge af det forhøjede undervisningsniveau, mens udgifter til øvrig personkreds ikke er vurderet.

Det bemærkes, at der ikke er medtaget langsigtede besparelser af offentlig forsørgelse og aktivering som følge af et mere effektivt integrationsprogram. Det må formodes, at et styrket og fremrykket integrationsprogram vil betyde flere selvforsørgende udlændinge og således sparede offentlige udgifter.

Principperne for udbetaling af introduktionsydelse er i vidt omfang svarende til reglerne i lov nr. 455 af 10. juni 1997 om aktiv socialpolitik. Denne lov er derfor optrykt som bilag til forslaget.

Lovforslaget indebærer, at Socialministeriet vil få mindreudgifter til en række lovbundne udgifter, herunder kontanthjælp, aktivering, mv., der i en vis udstrækning modsvarer af merudgifter under Indenrigsministeriet. Fordelingen af merudgifter/mindreudgifter mellem de to ministerier samt oprettelse af nye hovedkonti under Indenrigsministeriet vil blive

foretaget direkte på forslag til tillægsbevillingslov for 1998.

Overførelsen af integrationsopgaven fra Dansk Flygtningehjælp til kommunerne vil indebære en række merudgifter til afvikling af Dansk Flygtningehjælps eksisterende virksomhed – afvikling af lejemål, feriepenge, jobsøgningshjælp, mv. Indenrigsministeriet vil senere vende tilbage herom ved aktstykke. Besparelsen ved det reducerede aktivitetsniveau i Dansk Flygtningehjælps integrationsprogram skønnes i 1998 til cirka 128 mill.kr., heraf cirka 70 mill.kr. lønsum. Af den anførte besparelse vil 10,5 mill. kr. blive anvendt til finansiering af administrative om-lægnings, jf. nedenfor, og cirka 92 mill. kr. til tilskud til kommunerne i forbindelse med, at disse ved lovens ikrafttræden overtager ansvaret for færdiggørelsen af den hidtidige, særlige integrationsindsats under Dansk Flygtningehjælp.

De økonomiske konsekvenser af lovforslaget vil blive forhandlet med de kommunale parter.

Forslaget om kommunale integrationsråd indebærer en kommunal forpligtigelse til at oprette integrationsråd, hvis mere end 50 personer over 18 år i kommunen fremsætter anmodning herom. Det vurderes samlet, at forslaget vil medføre merudgifter på cirka 2,0 mill.kr.

Dansk Flygtningehjælps fremtidige rolle bliver primært at yde konsulentbistand – gennem indtægtsdækning – til kommunerne samt forestå oplysnings- og informationskampagner. Til løsning af disse opgaver ydes Dansk Flygtningehjælp et tilskud, der fastsættes på de årlige finanslove. Tilskuddet forventes i helårsvirkning at blive fastsat til 14 mill.kr. For 1998 fastsættes tilskuddet til 7 mill. kr. Heri vil også være indeholdt et bidrag til opretholdelse af flygtningehjælps generalsekretariat.

Udlændingestyrelsen skal blandt andet træffe afgørelse om, i hvilken kommune den enkelte flygtning efter erhvervelse af opholdstilladelse skal tage bopæl. Det skønnes, at Udlændingestyrelsens merudgifter ved opgaven vil være på cirka 2,0 mill.kr., heraf 1,5 mill.kr. lønsum, i 1998. I de efterfølgende år vil helårsvirkningen være 4,0 mill.kr., heraf 2,0 mill.kr. lønsum. Merudgifterne modsvarer af tilsvarende besparelser under Dansk Flygtningehjælp, der i dag varetager boligplaceringsopgaven for flygtninge med opholdstilladelse. Indarbejdelsen af disse udgifter for 1999 og fremefter vil finde sted i forbindelse med FL 99, under hensyn til den samlede opgave- og bevillingsstatus i Udlændingestyrelsen.

I henhold til ovennævnte materielle bestemmelser skal indenrigsministeren fastsætte regler, der udmønter rammebestemmelserne. Disse svarer i en vis udstrækning til de hidtidige faglige styringsopgaver un-

der nugældende lovgivning. De hidtidige funktioner i Dansk Flygtningehjælp vedrørende faglig styring, rådgivning og supervision er i 1998 budgetteret med 12-13 mill. kr. Der afholdes endvidere visse udgifter under Socialministeriet. En række øvrige funktioner i Dansk Flygtningehjælp vedrørende budgettering, statistik, drift af flygtningeregister (FINFO), visse informationsopgaver, m.v. er i 1998 budgetteret med 6-7 mill. kr. Der overføres således til Indenrigsministeriet i helårsvirkning 18,0 mill. kr., heraf 11,0 mill. kr. lønsum. I 1998 overføres 9,0 mill. kr., heraf 5,5 mill. kr. lønsum.

Ansvar for administrationen af opgaven vedrørende delvis refusion af kommunale udgifter til introduktionsydelse og udbetaling af tilskud i relation til introduktionsprogrammet vil blive lagt i Indenrigsministeriets departement. De administrative merudgifter i Indenrigsministeriets departement vil delvis blive modsvaret af mindreudgifter i Socialministeriet, hvor opgaven med refusion af kommunale udgifter til kontanthjælp, aktivering mv. reduceres ved lovforslaget. Overførslen fra Socialministeriet til Indenrigsministeriet fastlægges i forbindelse med udarbejdelsen af forslag til tillægsbevillingslov for 1998 og optages direkte herpå. Eventuelle merudgifter i forbindelse med omlægningen mellem Socialministeriet og Indenrigsministeriet vil blive afholdt inden for Indenrigsministeriets økonomiske ramme.

De økonomiske og administrative konsekvenser af adgangen til at påklage kommunalbestyrelsens afgørelser efter lovforslaget til det sociale nævn forudsættes delvist modsvaret af en reduktion i antallet af klager til det sociale nævn over afgørelser efter lov om aktiv socialpolitik, lov om social service og lov om social pension, som efter de gældende regler skulle have fundet anvendelse for den persongruppe, som er omfattet af lovforslaget. Den økonomiske netto-virkning for det sociale nævn af lovforslaget skønnes at være 0,9 mill. kr. i 1998, 3,1 mill. kr. i 1999, 4,0 mill. kr. i 2000 og 4,9 mill. kr. i 2001 og herefter.

Forslaget skønnes ikke at have erhvervsøkonomiske, erhvervsadministrative eller miljømæssige konsekvenser. Forslaget skønnes endvidere ikke at have EU-retlige aspekter.

3. Hørte myndigheder m.v.

Lovforslaget er samtidig med fremsættelsen for Folketinget sendt til høring hos Amdtsrådsforeningen, Amnesty International, Boligselskabernes Landsforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Flygtningehjælp, Dansk Røde Kors, Det Danske Center for Menneskerettigheder, Dokumentations- og Rådgivningscenteret for Racediskrimination, Foreningen af Statsamtmand, Frederiksberg Kommune, Kommu-

neres Landsforening, Københavns Kommune, Landsorganisationen i Danmark, Mellemfolkeligt Samvirke, Nævnet for Etnisk Ligestilling, Rådet for Etniske Minoriteter, Statsamtsjuristforeningen samt Udlændingestyrelsen.

Lovforslaget er endvidere sendt til Advokatrådet, Dansk Kriminalpolitiforening, Dansk Politiforbund, Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Flygtningenævnet, Foreningen af Politimestre i Danmark, Politidirektøren i København, Politifuldmægtigforeningen, præsidenterne for Østre og Vestre Landsret, retterne i København, Århus, Odense, Aalborg og Roskilde, Retslægerådet, Rigsadvokaten samt Rigspolitichefen.

Bemærkninger til forslagens enkelte bestemmelser

Til § 4

Bestemmelsen i stk. 2 indebærer i forbindelse med en ændring af udlændingelovens § 42 a, der foreslås indføjet i det af indenrigsministeren samtidigt fremsatte forslag herom, at spontane asylansøgere, der meddeles asyl, først boligplaceres og modtager introduktionsprogram og introduktionsydelse fra den dag, opholdstilladelsen har virkning, og indtil dette tidspunkt modtager ydelse som under præsylyfasen.

§§ 18 og 32 indeholder nærmere regler om, i hvilket omfang en tilflytterkommune har ansvar for introduktionsprogram og introduktionsydelse.

Til § 5

Bestemmelsen afskærer ikke kommunalbestyrelsens adgang til at indgå aftale om kommunalt fællesskab i medfør af § 60 i den kommunale styrelseslov. Bestemmelsen afskærer endvidere ikke kommunalbestyrelsens almindelige adgang til at indgå aftaler om udførelsen af kommunale opgaver i øvrigt.

Kommunalbestyrelsen kan ikke ved en eventuel overladelse af udførelsen af bestemte opgaver til en eller flere organisationer, foreninger m.v. i forbindelse med introduktionsprogrammet overdrage myndighedsansvaret for opgaverne.

Loven giver en vid adgang for en kommunalbestyrelse til at iværksætte integrationsfremmende tiltag.

Til kapitel 3

Bestemmelserne om boligplacering af flygtninge omfatter også børn af disse samt kvoteflygtninge og flygtninge, der er meddelt opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, stk. 4, jf. lovens § 2, stk. 2, og § 54.

Til § 6

Bestemmelsens 2. pkt. sikrer, at Udlændingestyrelsen – for eksempel ved udsving i antallet af asylansøgere til Danmark – løbende har mulighed for at ændre allerede fastsatte landstal. Udlændingestyrelsen kan af samme årsag løbende ændre allerede fastsatte amtskvoter eller kommunekvoter, jf. §§ 7 og 9.

Til § 8

Det forudsættes, at aftalen mellem kommunalbestyrelserne inden for amtet, når Udlændingestyrelsen den 1. august har fastsat en amtskvote, skriftligt meddeles Udlændingestyrelsen i form af en fælleserklæring fra de involverede kommunalbestyrelser inden den 10. september hvert år.

Til § 10

Da det er forudsat, at integrationskommunen får det fulde ansvar for integrationen af de personer, der omfattes af lovforslaget, straks fra overtagelsesdagen, vil flytningene fra starten blive folkeregistreret i den pågældende kommune.

Ved at præcisere, at registreringen finder sted, uanset om flytningen tager bopæl eller ophold i kommunen, sikres det, at det økonomiske ansvar overgår til den kommune, som flytningen visiteres til.

Til § 13

Bestemmelsen er, bortset fra en præcisering i stk. 1 af, at kommunalbestyrelsen kun kan erhverve, indrette og leje ejendomme i kommunen, en overførsel af lov nr. 465 af 30. juni 1993 om kommunernes adgang til at erhverve boliger for at fremme udlændinges integration.

Bestemmelsen omfatter ikke almene boliger. Det samme er tilfældet for de ejendomme, som Udlændingestyrelsen på vegne af en kommunalbestyrelse kan erhverve, indrette og leje i medfør af § 15, stk. 1, nr. 1.

Det kan i øvrigt oplyses, at indenrigsministeren agter at give dispensationsadgang til lånefinansiering af grundkapitalen i alment boligbyggeri ved bosætning af flytninge. Hensigten hermed er at lette boligplaceringsopgaven for ikke mindst mindre kommuner med et beskedent antal lejeboliger.

Til § 15

Stk. 3, 1. pkt., indebærer, at Udlændingestyrelsen kan indgå aftale med en boligorganisation om, at denne, jf. stk. 1, nr. 4 og 5, skal stille den andel af de ledige boliger og lejligheder til rådighed, som kom-

munen efter de gældende regler ikke har indgået aftale om at udnytte. Stk. 3, 1. pkt., medfører endvidere, at Udlændingestyrelsen ikke kan indgå som part i aftaler, som kommunalbestyrelsen har indgået.

Stk. 3, 2. pkt., indebærer, at Udlændingestyrelsen alene kan beslutte, at boligorganisationen, jf. stk. 2, skal stille den andel af hver fjerde ledige bolig til rådighed, som kommunen efter de gældende regler har besluttet ikke at udnytte.

Til § 16

De udlændinge, der skal tilbydes introduktionsprogram, er udlændinge over 18 år omfattet af §§ 54-56. Endvidere kan programmet tilbydes mindreårige uledsagede asylansøgere. Programmet tilbydes, uanset om udlændingen er blevet selvforsørgende eller forsørges af andre.

Den 3-årige periode for introduktionsprogrammet skal for mindreårige uledsagede asylansøgere regnes fra kommunalbestyrelsens beslutning om at tilbyde programmet.

Til § 18

Efter stk. 2 skal kommunalbestyrelsen i den kommune, hvortil udlændingen flytter, godkende, at udlændingen fortsætter introduktionsprogrammet, hvis flytningen er af væsentlig betydning for den pågældendes integrationsforløb, eller personlige forhold taler derfor.

Såfremt en udlænding opnår beskæftigelse, virksomhedspraktik eller optagelse på en uddannelsesinstitution i en anden kommune, hvortil der ikke umiddelbart er transportmuligheder, vil en flytning eksempelvis være at anse som af væsentlig betydning for integrationsforløbet. Sygdom blandt nære pårørende, en eventuel ægtefælles integrations-, arbejds- og uddannelsesmuligheder vil være at anse som personlige forhold, der tillige kan tale for, at der efter en konkret vurdering skal meddeles godkendelse af, at introduktionsprogrammet fortsættes i en anden kommune.

Til § 19

Handlingsplanen skal indeholde delplaner og delmål.

Såfremt en udlænding i medfør af § 18, stk. 1, opnår godkendelse til at fortsætte sit introduktionsprogram i en anden kommune, skal denne kommune i samarbejde med den pågældende udarbejde en ny handlingsplan.

Til § 20

Kurset i samfundsforståelse skal blandt andet indeholde en første information om det danske folkestyre, det danske uddannelsessystem, dansk kultur, holdninger, livssyn, demokratiske traditioner og arbejds- og omgangsformer.

Kommunalbestyrelsen kan unnlade at tilbyde en udlænding deltagelse i kurset, hvis den pågældende på grund af særlige forhold ikke vil kunne følge dette. Det gælder for eksempel fysisk og psykisk handicappede, torturofre og stærkt traumatiserede flygtninge.

Af samme årsager kan kommunalbestyrelsen også unnlade at tilbyde danskundervisning og aktivering, jf. § 21, stk. 4 og § 23, stk. 8.

Til § 21

Ved en normal samtale menes, at udlændingen ved udløbet af introduktionsprogrammet med den accent, der er naturlig, ubesværet skal kunne deltage i en almindelig samtale.

Omfanget af den enkelte udlændings danskundervisning fastlægges i handlingsplanen, jf. § 19.

Til § 22

Det forudsættes, at kommunalbestyrelsens tilbud om danskundervisning til denne gruppe af udlændinge tilrettelægges så fleksibelt, at placeringen af undervisningen tager højde for udlændingens arbejdstid og arbejdsforhold i øvrigt.

Til §§ 23-24

§§ 23-24 svarer i vidt omfang til §§ 16, 18, 19, stk. 1, og 23 i lov om aktiv socialpolitik.

Kommunalbestyrelsen kan dog ikke i medfør af § 23, stk. 2, som i lov om aktiv socialpolitik § 16, stk. 2, nr. 2 og 8, tilbyde aktivering i form af jobtræning med løntilskud hos private eller offentlige arbejdsgivere eller ordninger om jobrotation.

Disse aktiveringstilbud er ikke overført, idet en ansættelse i jobtræning med løntilskud eller i jobrotation sker på almindelige eller overenskomstmæssige løn- og ansættelsesvilkår, hvorfor en udlænding, der ville blive aktiveret i jobtræning eller i jobrotation, som følge heraf oftest vil udgå af integrationsprogrammet som selvforsørgende.

Ved den i § 23, stk. 2, nr. 2, nævnte virksomhedspraktik forstås, at en udlænding i en nærmere aftalt periode kommer i praktik, for eksempel ved at indgå i en flørdning, i en offentlig eller privat virksomhed og derved opnår kendskab til og eventuelt tilknytning til arbejdsmarkedet.

I forhold til § 16, stk. 2, nr. 7, jf. § 19, stk. 1, i lov om

aktiv socialpolitik, er anvendelsesområdet for voksen- eller efteruddannelse i medfør af § 23, stk. 2, nr. 6, udvidet, således at en udlænding ikke skal være over 25 år og have modtaget hjælp i sammenhængende periode på mindst 6 måneder for at deltage i disse uddannelsesaktiviteter.

Udlændinge, der modtager aktivering som led i et introduktionsprogram, vil i medfør af § 23, stk. 2, nr. 6, alene have mulighed for som led i aktiveringen at påbegynde uddannelser, der ikke er SU-berettigede. Baggrunden herfor er, at udlændinge, der følger en SU-berettiget uddannelse og dermed er berettiget til at modtage SU, ikke er berettiget til introduktionsydelse, jf. § 25, stk. 5, og derfor ikke modtager aktivering, jf. § 23, stk. 1, 1. pkt.

Til § 25

Indtægtsloftet for modtagelse af introduktionsydelse er efter stk. 3 sat til niveauet for hjælp til forsørgelse i medfør af lov om aktiv socialpolitik § 25 eller § 34. Dette betyder eksempelvis, at loftet for en udlænding over 25 år, der har forsørgelsespligt over for mindreårige børn, er 9.100 kr., mens det tilsvarende loft for en udlænding over 25 år, der ikke har forsørgelsespligt, er 6.825 kr. Indtægtsloftet gælder ansøgerens og ægtefællens samlede indtægter, jf. lov om aktiv socialpolitik § 2, stk. 1-3.

Opfylder ægtefællen ikke sin forsørgelsespligt, vil der efter reglerne i lov om aktiv socialpolitik kunne udbetales tilbagebetalingspligtig introduktionsydelse. Kan introduktionsydelsen ikke udbetales efter stk. 4, fordi en person, der bor i Danmark, har påtaget sig at forsørge ansøgeren, og opholdstilladelsen er betinget af, at den pågældende har godtgjort at være i stand hertil, kan der efter bestemmelserne i § 35 udbetales særlig hjælp.

Det følger af stk. 5, at en udlænding, der er berettiget til at modtage Statens Uddannelsesstøtte eller førtidspension i medfør af lov om social pension – for eksempel visse torturofre – er afskåret fra introduktionsydelse, fordi de i stedet vil kunne modtage disse ydelser.

Til § 26

Som eksempler på ydelser, der kan udbetales ved siden af introduktionsydelsen efter stk. 2, kan nævnes børnefamilieydelse efter lov om børnefamilieydelse, diverse børnetilskud efter lov om børnetilskud samt bolig sikring efter lov om individuel boligstøtte. Disse ydelser er skattefrie efter lovgivningens almindelige regler.

Til § 27

Introduktionsydelsen er skattepligtig efter lovgivningens almindelige regler.

Det i stk. 2 anførte loft for introduktionsydelsens størrelse omfatter alene forsørgelsesydelse og ikke andre supplerende ydelser efter lov om aktiv socialpolitik og lov om social pension. Loftet er ikke til hinder for udbetaling af supplerende ydelser efter anden lovgivning.

Til § 28

Reglen i stk. 2 indebærer eksempelvis, at en udlænding, som har 10 timers ugentlig beskæftigelse ved siden af sin løn, har ret til 20/30 af introduktionsydelsen. Der foretages således en time til time reduktion af ansøgers introduktionsydelse.

Efter reglen i stk. 3 skal der ved 35 timers beskæftigelse fratrækkes 5/35 dele af en udlændings arbejdsindtægt, i en eventuel ægtefælles introduktionsydelse. Der foretages således en krone til krone reduktion i ægtefælles introduktionsydelse.

I stk. 4 er der, med henblik på at sikre, at introduktionsydelsen ikke udbetales til personer, der er selvforsørgende, indsat et loft for, hvor meget en person må tjene, før der foruden de ovennævnte reduktioner foretages en generel krone for krone reduktion i introduktionsydelsen. Denne reduktion foretages, når indkomsten eksklusiv introduktionsydelse overstiger niveauet for udbetaling af forsørgelsesydelse efter lov om aktiv socialpolitik § 25 eller § 34.

Til § 29

§ 29, stk. 1, svarer med redaktionelle ændringer til § 36, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik.

Til §§ 30-31

Det er en betingelse for at træffe beslutning om nedsættelse med op til 20 pct. som følge af udeblivelse, jf. § 30, henholdsvis nedsættelse eller ophør som følge af afvisning af deltagelse, jf. § 31, at udeblivelse eller afvisningen er sket uden rimelig grund.

Denne vurdering sker med udgangspunkt i, hvad ansøgeren skønnes at kunne klare. En ansøger kan således ikke uden konsekvenser for introduktionsydelsen afslå at tage imod introduktionstilbud, for eksempel med den begrundelse, at virksomhedstilægget i forbindelse med virksomhedspraktik er for lavt, eller at praktikvirksomhedens arbejdsområde falder uden for ansøgerens tidligere arbejdsfelt. Konkrete forhold ved tilbuddet eller hos ansøgeren kan bevirke, at tilbuddet i forhold til ansøger ikke er rimeligt. For eksempel kan et aktiveringstilbud forud-

sætte fysiske eller psykiske ressourcer, ansøger ikke har. Endvidere skal transporttiden til det pågældende tilbud være rimelig.

Efter § 31 kan der ske såvel nedsættelse som ophør af introduktionsydelsen som følge af afvisning af deltagelse.

I øvrigt forudsættes det, at kommunalbestyrelsen følger de samme principper som ved administrationen af de tilsvarende bestemmelser i lov om aktiv socialpolitik om nedsættelse eller ophør af hjælp til forsørgelse, jf. lov om aktiv socialpolitik §§ 39 og 41.

Integrationsloven giver efter forslaget ikke som lov om social aktivering § 26, stk. 3, en ægtefælle mulighed for at være hjemmearbejdende mod udbetaling af en lavere ydelse.

Bestemmelserne omfatter alene udlændinge, der deltager i introduktionsprogrammet, og ikke udlændinge, som efter § 16 ikke er tilbudt et introduktionsprogram, eller som kommunen har skønnet ikke at have behov herfor, jf. § 20, stk. 2, § 21, stk. 4, og § 23, stk. 8.

Til § 32

Afviser en tilflytterkommune at godkende fortsættelsen af introduktionsprogrammet, kan tilflytterkommunen afhængigt af ansøgerens personlige forhold foretage nedsættelse eller ophør af ydelsen.

Kommunalbestyrelsen skal ved afgørelsen efter § 32 af, hvorvidt og i hvilket omfang introduktionsydelsen skal nedsættes eller ophøre, blandt andet lægge vægt på oplysninger om grunden til, at den pågældende udlænding er flyttet til kommunen, selvom kommunen ikke har godkendt at fortsætte introduktionsprogrammet, og på oplysninger om behovet for fortsat at modtage introduktionsydelse. For personer, der har større eller mindre sociale problemer, bør kommunen være opmærksom på årsagerne til vedkommendes valg af flytning. Det gælder særligt i forhold til de svagt stillede grupper, for eksempel stofmisbrugere og svært belastede unge.

Det er en betingelse for at træffe beslutning om ophør af introduktionsydelse, at det står åbent for den pågældende udlænding at flytte tilbage til den kommune, hvorfra udlændingen er flyttet, og genoptage introduktionsprogrammet dér.

I øvrigt forudsættes det, at kommunalbestyrelsen følger de samme principper som ved administrationen af bestemmelserne i lov om aktiv socialpolitik om nedsættelse eller ophør af hjælp til forsørgelse ved udeblivelse eller afvisning, jf. lov om aktiv socialpolitik §§ 39 og 41.

Bestemmelsen omfatter alene udlændinge, der deltager i introduktionsprogrammet, og ikke udlændin-

ge, som efter § 16 ikke er tilbudt et introduktionsprogram, eller som kommunen har skønnet ikke at have behov herfor, jf. § 20, stk. 2, § 21, stk. 4, og § 23, stk. 8.

Til § 34

Der vil kunne ydes introduktionsydelse med tilbagebetalingspligt i samme omfang som efter kapitel 12 i lov om aktiv socialpolitik. Kommunalbestyrelsen vil for eksempel kunne stille krav om tilbagebetaling af hjælpen, hvis den må yde hjælp, fordi modtageren eller ægtefællen har nægtet at tage imod et rimeligt tilbud om arbejde, aktivering eller andre beskæftigelsesfremmende foranstaltninger som led i introduktionsprogrammet. Hvis tilbudet fortsat står åbent og er rimeligt, kan kommunen dog ikke udbetale hjælp, fordi den pågældende på den måde ikke opfylder betingelserne for hjælpen. Kommunalbestyrelsen vil heller ikke kunne stille krav om tilbagebetaling af hjælpen, hvis udlændingen er flyttet til en anden kommune, og kommunalbestyrelsen i denne kommune har vurderet, at der ikke er særlige grunde til at fortsætte introduktionsydelsen, og at der efter ansøgers personlige forhold skal ske nedsættelse eller ophør af hjælpen.

Det er imidlertid en betingelse i de nævnte situationer henholdsvis, at det tilbud om arbejde m.v., som ansøger ikke ønsker at modtage, er rimeligt, jf. bemærkningerne til § 31, henholdsvis, at ansøgers personlige forhold og sociale problemer ikke taler imod en nedsættelse eller ophør af hjælpen i forbindelse med flytning, jf. bemærkningerne til § 32. Det forudsættes, at den enkelte kommune foretager en konkret og individuel vurdering heraf.

Til § 36

De angivne udgifter i forbindelse med deltagelse i introduktionsprogrammer vurderes at svare til de hidtidige muligheder efter sociallovgivningen i forbindelse med aktivtilbud.

Til §§ 37-41

For §§ 37-41 er der i det væsentlige tale om en overførelse af kapitel 10 i lov om aktiv socialpolitik samt denne lovs § 78.

Til §§ 42-44

De medlemmer, der vælges efter § 43, stk. 2, er personligt valgte, uden at indstilling fra bestyrelsen i den flygtninge- eller indvandrerforening, den pågældende er medlem af, eller det lokale integrationsråd er påkrævet.

Rådet for Etniske Minoriteter, der oprettes i medfør af bestemmelsen, erstatter det eksisterende Rådet for Etniske Minoriteter (tidligere Indvandrerrådet), der i dag rådgiver regeringen om indvander- og flygtningepolitiske spørgsmål.

§ 44, stk. 1, fastsætter, at valgmåden for Repræsentantskabet for Rådet for Etniske Minoriteters valg af medlemmer til Rådet for Etniske Minoriteter sker efter reglerne om forholdstalsvalg i lov om kommunernes styrelse § 24, stk. 3. Valgmåden for det enkelte integrationsråds valg af medlemmer til Repræsentantskabet for Rådet for Etniske Minoriteter, jf. § 43, stk. 2, og for Rådet for Etniske Minoriteters valg af formand og næstformand, jf. § 44, stk. 2, kan fastlægges i forretningsordenen.

Til kapitel 8

Med lovforslaget omlægges finansieringen af integrationsindsatsen for nyankomne udlændinge, så kommunerne får en øget tilskyndelse til at fremrykke og styrke integrationsindsatsen.

Kommunens udgifter til aktivering og danskundervisning dækkes fuldt ud af de statslige aktive-ringstilskud. Kommunen vil således ikke have udgifter forbundet med at aktivere udlændinge i introduktionsprogrammet.

Kommunens udgifter til introduktionsydelse revideres med 75 pct. De resterende 25 pct. indgår i fastsættelsen af grundtilskuddet, således at kommunerne får dækket de gennemsnitlige udgifter til forsørgelse i den første tre års-periode. Grundtilskuddet forudsættes ydet pr. nyankommen voksen udlænding, uanset om udlændingen modtager introduktionsydelse. Kommunen vil derfor få en direkte økonomisk tilskyndelse til en hurtig og effektiv indsats, der hjælper den enkelte udlænding til selvforsørgelse.

Hvis udlændingen ikke kommer i arbejde inden udløbet af tre års-perioden, skal kommunen betale den højere kontanthjælp med en lavere refusionsprocent efter de almindelige refusionsregler.

Tilskudsbeløbene er fastsat med udgangspunkt i modelberegninger. I forbindelse med forhandlingerne med de kommunale parter om de økonomiske konsekvenser af lovforslaget vil der skulle foretages en nærmere validering af grundlaget for fastsættelsen af tilskudsbeløbene, herunder fordelingen mellem de enkelte tilskudstyper.

Til § 45

Det foreslås, at staten refunderer kommunernes udgifter til introduktionsydelse med 75 pct. i den 3-årige introduktionsperiode for nyankomne udlæn-

dinge. De resterende 25 pct. af udgifterne til forsørgelse dækkes gennem grundtilskuddet til kommunerne. Grundtilskuddet ydes, uanset om udlændingen er blevet selvforsørgende eller forsørges af andre. Grundtilskuddet ydes til de udlændinge, der efter § 16 tilbydes et introduktionsprogram, d.v.s. udlændinge over 18 år omfattet af §§ 54-56 og mindreårige uledsagede asylansøgere, jf. § 16, stk. 5.

Efter en periode på maksimalt 3 år ophører introduktionsydelsen. Hvis udlændingen herefter har behov for sociale ydelser, gælder de almindelige bestemmelser i den sociale lovgivning. Staten refunderer i den efterfølgende periode kommunernes udgifter til forsørgelse efter lov om aktiv social politik med 50 pct. svarende til den generelle refusionsprocent. For at sikre kommunerne mod væsentlige merudgifter udbetales i den efterfølgende 3-årige periode et tilskud vedrørende sociale merudgifter til udlændinge.

Grundtilskuddet er beregnet dels til dækning af kommunernes generelle udgifter til modtagelse af udlændinge, dels til dækning af 25 pct. af den gennemsnitlige udgift til introduktionsydelse. Den del af tilskuddet, der vedrører modtagelse af udlændinge, er beregnet til 1.900 kr. pr. måned svarende til den gennemsnitlige enhedsudgift pr. person til boligplacering, socialt arbejde, tolkning m.m. Herudover kompenseres gennem grundtilskuddet for de resterende 25 pct. af kommunernes udgifter til forsørgelse af udlændinge. Denne del udgør 1.500 kr. pr. måned pr. udlænding. I alt udgør grundtilskuddet i den 3-årige introduktionsperiode således 3.400 kr. pr. måned. Grundtilskuddet efter den 3-årige introduktionsperiode er fastsat, således at der heri ligger en aftrapning i forhold til grundtilskuddet i den første 3 års periode. Tilskuddet fastsættes til 2.900 kr., 1.950 kr. og 950 kr. pr. måned i henholdsvis det første, det andet og tredje år efter udløbet af introduktionsperioden.

Den særlige ordning vedrørende de i stk. 3 omhandlede personer er begrundet i, at staten afholder hele udgiften til introduktionsydelse til disse.

Det foreslås, at staten yder et tilskud på 4.800 kr. pr. måned for udlændinge, der deltager i det samlede introduktionsprogram, et tilskud på 2.900 kr. pr. måned for udlændinge, der alene deltager i danskundervisning og kurset i samfundsforståelse i introduktionsprogrammet, og et tilskud på 800 kr. pr. måned for udlændinge, der alene modtager særskilt tilrettelagt danskundervisning efter § 22. Tilskuddet på 2.900 kr. er fastsat ved et behov pr. person på cirka 1.800 timers undervisning i den samlede 3 års-periode.

Til §§ 46-47

Bestemmelsen i § 46 svarer til tilsvarende bestemmelse i lov om aktiv socialpolitik og præciserer den nuværende retstilstand, hvorefter der ydes forskud på refusion. Tilskud – grundtilskud og tilskud til undervisning og aktivering – afregnes månedligt i forbindelse med de månedlige forskudsindbetalinger fra staten af kommunal indkomstskat m.v. Refusionen vil blive udbetalt forskudsmæssigt, således at beløbet er til kommunens disposition senest den næstsidste bankdag i måneden.

Med bestemmelsen i § 47 får indenrigsministeren hjemmel til at fastsætte de nærmere regler om anvendelse af refusion og tilskud efter § 45, samt regler for kommunernes regnskabsaflæggelse og revision.

Indenrigsministeren vil forhandle den nærmere administrative tilrettelæggelse af refusions- og tilskudsadministrationen med Kommunernes Landsforening, således at udbetalingen for eksempel sker på basis af forskudsansmeldelser fra kommunerne. Administrationen skal i øvrigt tilrettelægges, så den opfylder revisionens krav til dokumentation af udgifter henholdsvis gennemførte aktiviteter.

Til §§ 49-50

§ 49, stk. 1, svarer indholdsmæssigt til § 10, stk. 1, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

§ 49, stk. 2, svarer indholdsmæssigt til § 11, stk. 1, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

§ 49, stk. 3, svarer indholdsmæssigt til §§ 10, stk. 3, og 11, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

§ 50, stk. 1, svarer indholdsmæssigt til § 12, stk. 1, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

§ 50, stk. 2, svarer indholdsmæssigt til § 10, stk. 3, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

§ 50, stk. 3, svarer indholdsmæssigt til § 12, stk. 3, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

§ 50, stk. 4, svarer indholdsmæssigt til § 12, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

§ 50, stk. 5, svarer indholdsmæssigt til § 12, stk. 4, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Til § 51

Den integrationsansvarlige kommune, som Ud-

lændingestyrelsen efter stk. 1 og 2 er berettiget til at videregive oplysninger til, kan for eksempel være den kommune, hvor den herboende reference til en familiesammenført udlænding bor eller opholder sig.

Til § 53

Af retssikkerhedsmæssige grunde er der i stk. 2 givet en udlænding adgang til at indbringe kommunalbestyrelsens afgørelser for det sociale nævn i overensstemmelse med de almindelige regler på det sociale område.

Det er ligeledes af retssikkerhedsmæssige grunde særskilt i stk. 3 bestemt, at kommunalbestyrelsens udtalelse til brug for Udlændingestyrelsens afgørelse om meddelelse af tidsbegrænset opholdstilladelse kan indbringes for det sociale nævn.

Til § 54

Stk. 1, nr. 1-6, omfatter følgende persongrupper:

Udlændingelovens §§ 7-8 omfatter spontane asylansøgere og asylansøgere i udlandet, der er meddelt flygtningestatus, samt kvoteflygtninge.

Udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 2, omfatter personer, der er meddelt humanitær opholdstilladelse.

Udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, i umiddelbar forlængelse af en opholdstilladelse efter § 9, stk. 2, nr. 2, omfatter personer, der efter at have haft humanitær opholdstilladelse i en periode bliver meddelt opholdstilladelse af særlige grunde.

Udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, når tilladelsen er meddelt en udlænding, der har indgivet ansøgning om opholdstilladelse efter § 7, omfatter blandt andet personer, der er meddelt opholdstilladelse som følge af udsendeshindringer, eller fordi de er mindreårige uledsagede asylansøgere.

Udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 5, omfatter de bosniske krigsflygtninge, der ikke opfylder betingelserne for at få flygtningestatus, men i stedet er meddelt midlertidig opholdstilladelse.

Udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 6, omfatter personer fra Forbundsrepublikken Jugoslavien (Serbien-Montenegro), der har ansøgt om asyl inden den 11. oktober 1995 og har fået endeligt afslag på asyl, men som for tiden ikke kan indrejse i hjemlandet.

Til § 57

Bestemmelsen indebærer for eksempel, at en familiesammenført udlænding, der efterfølgende søger om og opnår asyl, ikke skal boligplaceres som andre flygtninge, og at den pågældendes introduktionsperiode løber fra det i § 4, stk. 3, angivne tidspunkt.

Til § 59

Den kommunale budgetgaranti medfører, at det kommunale bloktilskud reguleres for kommunale mer- eller mindreudgifter som følge af ændringer i kommunernes reale udgifter til kontanthjælp, orlovsydelse til kontanthjælpsmodtagere, ungdomsydelse, kommunal aktivering, førtidspension og erhvervsgrunduddannelse i tilskudsåret.

Der foretages en teknisk tilpasning af bestemmelserne om opgørelsen af budgetgarantien, således at kommunernes samlede nettoudgifter til introduktionsydelse, danskundervisning og aktivering efter integrationsloven ligeledes indgår i opgørelsen af den kommunale budgetgaranti. Nettoudgifterne opgøres som de kommunale udgifter til introduktionsydelse, danskundervisning og aktivering fratrukket statslig refusion, andel af grundtilskud efter § 45, stk. 5, som vedrører introduktionsydelse, aftrapningstilskuddet efter § 45, stk. 9, samt tilskud til aktivering og undervisning.

Inddragelsen af de kommunale nettoudgifter på disse områder sker som konsekvens af, at disse udgifter i vidt omfang erstatter udgiftstyper, der allerede indgår i budgetgarantien.

I forhold til det kommunale tilskuds- og udligningssystem er der i dag tre særlige udligningsordninger, der skal sikre en udjævning af kommunernes udgifter i forbindelse med udlændinge. En af disse ordninger vedrører sociale udgifter til flygtninge.

Med den ændrede finansiering vedrørende udlændinge, vil der ikke længere være behov for en »mellemkommunal« udligning af de kommunale udgifter vedrørende sociale udgifter til flygtninge, idet disse udgifter finansieres via henholdsvis refusion og det foreslåede »grundtilskud«. Denne udligningsordning kan derfor afskaffes for nyankomne flygtninge.

For flygtninge, der har fået opholdstilladelse før 1. juli 1998, følger den kommunale finansiering imidlertid de hidtidige regler. Udligningsordningen vedrørende sociale udgifter til flygtninge opretholdes derfor – omfattende de flygtninge, der har fået opholdstilladelse før 1. juli 1998.

Med lovforslaget afskaffes en række af de hidtidige refusionssatser vedrørende flygtninge og erstattes af nye tilskudssystemer. For at modvirke byrdefordelmæssige forskydninger herved ændres samtidig i de særlige udligningsordninger vedrørende udlændinge, jf. nr. 2-4. Der foreslås således følgende tilpasning af de beløbssatser, som indgår i udligningsordningerne vedrørende sociale udgifter til flygtninge.

Tilskudsbeløb vedrørende udligning af udgifter til udlændinge	Tilskudsbeløb 1998	Foreslåede tilskudsbeløb
Tilskud pr. udlænding	3.521 kr.	4.090 kr.
Yderligere tilskud pr. 0-5-årig udlænding	–	4.000 kr.
Yderligere tilskud pr. 6-16-årig udlænding	16.427 kr.	16.427 kr.

Tilskudsbeløb vedrørende sociale udgifter til flygtninge	Tilskudsbeløb 1998	Foreslåede tilskudsbeløb
Tilskud pr. flygtning med opholdstid 1 ½ år til 6 ½ år	18.133 kr.	38.611 kr. ¹⁾
Tilskud pr. flygtning med opholdstid 6 ½ år til 7 ½ år	31.526 kr.	31.526 kr.
Tilskud pr. flygtning med opholdstid 7 ½ år til 8 ½ år	23.646 kr.	23.646 kr.
Tilskud pr. flygtning med opholdstid 8 ½ år til 9 ½ år	15.762 kr.	15.762 kr.
Tilskud pr. flygtning med opholdstid 9 ½ år til 10 ½ år	7.882 kr.	7.882 kr.
Yderligere tilskud pr. 1-5-årige flygtninge	16.961 kr.	0 kr. ²⁾

1) Stigningen skyldes den foreslåede nedsættelse af refusion fra 75% til 50%. Herudover er merudgifter vedrørende flygtningebørn – inkl. merudgifter som følge af bortfald af refusion for dagtilbud for børn – af forenklingsmæssige årsager medtages under antal flygtninge i alt.

2) Merudgifter vedrørende flygtningebørn er indregnet under flygtninge i alt, jf. note 1.

Flygtninge, der har fået opholdstilladelse før 1. juli 1998, er ikke omfattet af den foreslåede integrationsydelse, men vil modtage kontanthjælp efter hidtidige regler. Udligningsordningen vedrørende sociale udgifter til flygtninge er afpasset herefter, men vil ophøre i takt med, at ordningen alene vil omfatte flygtninge med opholdstilladelse før 1. juli 1998. Det præciseres derfor, at udligningsordningen vedrørende sociale udgifter til flygtninge alene omfatter flygtninge, der har fået opholdstilladelse før 1. juli 1998.

Der foretages endvidere en redaktionel opdatering af det nuværende tilskudsbeløb vedrørende udgifter til asylansøgere til 1998 prisniveau, jf. nr. 5.

Ved nr. 6 fastsættes det, at det ovenfor nævnte tilskudsbeløb skal reguleres årligt efter lov om en satsreguleringsprocent.

Til § 61

Hensigten med dette lovforslag er dels at skabe samme vilkår for indvandrere som for flygtninge, dels at indrette finansieringssystemet på en ny måde, således at kommunerne får stærke incitamenter til en god integrationsindsats. En række af de nuværende særlige refusionsregler vedrørende flygtninge foreslås derfor afskaffet og erstattet af reglerne i dette lovforslag.

I lov om aktiv socialpolitik og lov om social service er i dag fastsat særlige regler for refusion af kommunernes udgifter til flygtninge. De særlige refusionsregler indebærer, at staten dækker 100 pct. af kommunernes udgifter – til særlige foranstaltninger for

børn og unge, til kontanthjælp, til forsørgelsesydelse under tilbud om aktivering, til revalidering og til hjælp i særlige tilfælde – i de første 1½ år efter datoen for opholdstilladelsen. De næste 5 år dækker staten 75 pct. af kommunernes udgifter. Efter perioden med de første 6½ år efter datoen for opholdstilladelse følger finansieringen af udgifterne til flygtninge de generelle regler, dvs. kommunernes udgifter refunderes af staten med 50 pct.

De særlige refusionsregler indebærer endvidere, at kommunernes udgifter til service- og institutionsydelse refunderes med 75 pct. i hele 6½ års-perioden. Herefter gælder de generelle finansieringsregler, dvs. der er fuld kommunal egenfinansiering.

For to grupper af flygtninge refunderes udgifterne dog fuldt ud, og refusionen er ikke begrænset til 6½ år. Den ene gruppe er flygtninge med vidtgående handicap, som inden for de første 12 måneder efter datoen for opholdstilladelse anbringes i døgnophold på institution, bofællesskab eller familiepleje. Det gælder, så længe flygtningen ikke har klaret sig selv i en sammenhængende periode på 2 år. Den anden gruppe er mindreårige uledsagede asylansøgere, og det gælder, indtil barnet er fyldt 18 år, eller forældrene får lovligt ophold her i landet.

De særlige refusionsregler i lov om individuel boligstøtte indebærer, at kommunernes udgifter til boligsikring og boligydelse til pensionister dækkes med 100 pct. de første 6½ år efter datoen for opholdstilladelsen. Herefter gælder de generelle finansieringsregler, dvs. kommunernes udgifter til boligsikring og

boligyldelse refunderes af staten med henholdsvis 50 og 75 pct.

Forslaget indebærer, at den højere refusion vedrørende forsørgelsesydelse til flygtninge efter 1½ års ophold og udgifter til boligstøtte nedsættes til den ge-

nerelle refusionssats, ligesom refusionen for udgifter til social service og institutioner for flygtninge helt bortfalder. Dog bibeholdes de særlige refusionsregler for handicappede og mindreårige uledsagede asylansøgere.

Bilag 1

Lov nr. 455 af 10. juni 1997

Lov om aktiv socialpolitik

VI MARGRETHE DEN ANDEN, af Guds Nåde Danmarks Dronning, gør vitterligt:
Folketinget har vedtaget og Vi ved Vort samtykke stadfæstet følgende lov:

Kapitel 1

Formål og den enkeltes ansvar

§ 1. Formålet med denne lov er

- 1) at forebygge, at personer, der har eller kan få vanskeligheder ved at fastholde et arbejde, får behov for hjælp til forsørgelse, og
- 2) at skabe et økonomisk sikkerhedsnet for enhver, som ikke på anden måde kan skaffe det nødvendige til sig selv og sin familie.

Stk. 2. Formålet med at give hjælp til forsørgelse er at sætte modtageren i stand til at klare sig selv. Modtageren og ægtefællen skal derfor efter evne udnytte og udvikle deres arbejdsevne, herunder ved at tage imod tilbud om arbejde eller aktivering.

Stk. 3. Modtageren skal ud fra sine behov og forudsætninger have mulighed for indflydelse og medansvar ved tilrettelæggelsen af hjælpen.

§ 2. Enhver mand og kvinde har i forhold til det offentlige ansvar for at forsørge sig selv, sin ægtefælle og sine børn under 18 år.

Stk. 2. Ansvar for at forsørge en ægtefælle ophører ved separation eller skilsmisse.

Stk. 3. Ansvar for at forsørge et barn ophører, hvis barnet selv har ansvar for at forsørge en ægtefælle eller et barn.

Stk. 4. Kommunen giver uafhængigt af forældrenes forsørgelsesansvar hjælp til en gravid datter under 18 år til dækning af de behov, der er en følge af graviditeten.

Kapitel 2

Statsborgerskab og bopæl

§ 3. Enhver, der opholder sig lovligt her i landet, har ret til hjælp efter denne lov.

Stk. 2. For at få vedvarende hjælp til forsørgelse skal modtageren

- 1) være dansk statsborger,
- 2) være statsborger i en EU/EØS-medlemsstat eller familiemedlem til en sådan og være berettiget til ophold efter fællesskabsretlige regler eller
- 3) være omfattet af en aftale efter § 4.

Stk. 3. Hjælp til forsørgelse anses for vedvarende, hvis den er ydet i mere end 1 år eller må påregnes at ville vare mere end 1 år.

Stk. 4. Hvis en udlænding, der ikke er omfattet af stk. 2, nr. 2 eller 3, får behov for vedvarende hjælp, afgør Den Sociale Sikringsstyrelse, om udlændingen skal hjemsendes. Sikringsstyrelsen kan dog ikke træffe afgørelse om hjemsendelse efter denne lov, hvis udlændingen med henblik på varigt ophold lovligt har boet her i landet i mere end de sidste 3 år.

Stk. 5. Ved afgørelser efter stk. 4, 1. pkt., lægges bl.a. vægt på,

- 1) om udlændingen er gift og samlever med en dansk statsborger, en flygtning eller en udlænding, der lovligt har boet her i landet med henblik på varigt ophold i mere end 3 år,
- 2) varigheden af opholdet her i landet,
- 3) helbredsmæssige forhold,
- 4) den familiemæssige og øvrige tilknytning til landet i forhold til hjemlandet, og
- 5) om en person, der har påtaget sig at forsørge udlændingen, overholder eller burde overholde denne pligt.

§ 4. Der kan ved aftale med andre stater eller internationale organisationer gives personer, der ikke er danske statsborgere, ret til vedva-

rende hjælp til forsørgelse under ophold her i landet.

§ 5. Personer, der opholder sig i udlandet, kan ikke få hjælp efter denne lov.

Stk. 2. Kommunen kan dog i særlige tilfælde tillade, at retten til hjælp bevares under kortvarige ophold i udlandet, hvis

- 1) modtageren deltager i aktiviteter, der er led i aktivering eller revalidering efter denne lov,
- 2) modtageren udøver aftalt eller fastsat samvær, som ikke kan foregå her i landet, med egne børn under 18 år,
- 3) modtageren har brug for nødvendig lægebehandling, som den pågældende ikke kan få her i landet, eller
- 4) der i øvrigt foreligger ganske særlige forhold, f.eks. besøg hos en nær pårørende, der er alvorligt syg.

Stk. 3. Det er en betingelse for at bevare hjælpen i udlandet, at opholdet ikke hindrer, at modtageren kan opfylde de almindelige betingelser for hjælp, herunder at den pågældende kan tage imod tilbud om arbejde eller aktivering.

§ 6. Den Sociale Sikringsstyrelse kan bestemme, at en dansk statsborger, som har opholdt sig mange år i udlandet, kan få hjælp til forsørgelse, når hjemrejse derved kan undgås og andre forhold taler herfor. Det er en betingelse, at hverken ansøgeren eller ægtefællen har indtægter eller formue, der kan dække det nødvendige behov.

Stk. 2. Hjælpen efter stk. 1 fastsættes på grundlag af en indstilling fra udenrigstjenesten med udgangspunkt i ansøgerens udgifter og levevilkårene i det pågældende land. Hjælpen kan ikke overstige et månedligt beløb, der svarer til folkepensionens grundbeløb med fradrag for eventuelle indtægter.

Kapitel 3

Vejledning og opfølgning

Vejledning

§ 7. Når en person søger om hjælp, skal kommunen straks vurdere, om der er behov for at yde vejledning om, hvordan den pågældende så vidt muligt ved egen hjælp kan klare øjeblikkelige eller kommende økonomiske problemer.

Stk. 2. Vejledningen kan bestå i oplysninger om, hvordan den pågældende kan forbedre mulighederne for arbejde eller uddannelse.

Behandling og vurdering af ansøgninger

§ 8. Kommunen skal behandle ansøgninger og spørgsmål om hjælp efter reglerne herom i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Stk. 2. Når en person har brug for hjælp til forsørgelse i forbindelse med ledighed, kan kommunen normalt gå ud fra, at behovet kan opfyldes ved kontanthjælp og aktivering efter reglerne i kapitel 4.

Stk. 3. Efter lov om retssikkerhed og administration på det sociale område skal kommunen hurtigst muligt og senest 8 uger efter første udbetaling af løbende hjælp vurdere, om hjælp efter kapitel 4 er tilstrækkelig til, at modtageren kan klare sig selv. Vurderer kommunen, at dette ikke er tilfældet, skal den så vidt muligt give andre egnede tilbud, f.eks. revalidering, skånejob med løntilskud eller lignende.

Skriftlige planer

§ 9. Kommunen kan ved aktivering lave en skriftlig plan, når den skønner, at det vil fremme en sammenhængende indsats. Planen skal ud fra personens egne ønsker og forudsætninger beskrive mål for arbejde eller uddannelse og fastlægge de aktiviteter, der kan føre frem til målet. Er arbejde eller uddannelse ikke for tiden et realistisk mål, kan planen gå ud på at stabilisere og forbedre personens almindelige livssituation.

Stk. 2. Kommunen skal lave en erhvervsplan, jf. § 50, for en person, der skal modtage hjælp til revalidering.

Opfølgning

§ 10. Kommunen skal løbende følge sager efter denne lov for at sikre sig, at betingelserne for at give hjælp fortsat er opfyldt. Samtidig skal kommunen være opmærksom på, om der er grundlag for at yde andre former for hjælp.

Stk. 2. Kommunen skal foretage opfølgning af en sag, jf. stk. 1, senest 3 måneder efter, at hjælpen er udbetalt første gang eller sagen har været vurderet efter § 7 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Herefter skal opfølgning ske senest 3 måneder ef-

Bilag til f. t. l. om integration af udlændinge i Danmark

ter, at sagen sidst har været vurderet eller der er lavet en skriftlig plan efter § 9.

Stk. 3. Der gælder særlige regler om opfølgning i følgende tilfælde:

- 1) Kommunen skal følge op på en erhvervsplan efter § 50 efter 6 måneder.
- 2) I sager om fleksjob og skånejob med løntilskud efter kapitel 7 skal kommunen foretage opfølgning senest 6 måneder efter, at tilskuddet er udbetalt første gang. Herefter skal opfølgningen ske senest 12 måneder efter, at sagen sidst har været vurderet.

Kapitel 4

Kontanthjælp og aktivering

§ 11. Kommunen yder hjælp i form af kontanthjælp og aktivering.

Stk. 2. Det er en betingelse for at få hjælpen,

- 1) at ansøgeren har været ude for ændringer i sine forhold, f.eks. i form af sygdom, arbejdsløshed eller samlivsophør,
- 2) at ændringerne bevirker, at ansøgeren ikke har mulighed for at skaffe det nødvendige til sin egen eller familiens forsørgelse, og
- 3) at behovet ikke kan dækkes gennem andre ydelser.

Personer under uddannelse

§ 12. Der kan ikke ydes hjælp til personer under uddannelse. Socialministeren kan dog fastsætte regler om, at der i særlige tilfælde kan ydes hjælp til personer under uddannelse.

Stk. 2. Når der ydes hjælp til en person, hvis ægtefælle er under uddannelse, beregnes der ikke hjælp til ægtefællen.

Udnyttelse af arbejdsmulighederne

§ 13. Det er en betingelse for at få hjælp efter § 11, at ansøgeren og ægtefællen ikke har et rimeligt tilbud om arbejde.

Stk. 2. Det er en betingelse for at få hjælp, at ansøgeren og dennes ægtefælle tager imod et rimeligt tilbud om aktivering eller andre tilbud, som kan forbedre mulighederne for at få et arbejde (beskæftigelsesfremmende foranstaltninger).

Stk. 3. Der kan dog ikke stilles krav om, at ansøgeren eller ægtefællen tager imod arbejde efter stk. 1 eller tilbud efter stk. 2, hvis for eksempel

- 1) det fremgår af en lægeerklæring, at den pågældende ikke kan arbejde på grund af sygdom, eller at der er risiko for, at helbredet forringes, hvis det hidtidige arbejde fortsættes,
- 2) den pågældende har ret til fravær ved graviditet, barsel og adoption efter reglerne i lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse og barselorlov m.v.,
- 3) den pågældende er nødt til at passe sine børn og der ikke kan anvises anden pasningsmulighed, eller
- 4) arbejdet omfatter udvikling og fremstilling af krigsmateriel.

Stk. 4. Reglerne i stk. 1 og 2 gælder ikke for ansøgerens ægtefælle, når ægtefællen modtager en offentlig forsørgelsesydelse, som ikke er betinget af, at modtageren udnytter sine arbejdsmuligheder.

Stk. 5. En person, hvis ægtefælle er berettiget til hjælp efter § 11, og som udelukkende har arbejdet i hjemmet, kan vælge ikke at udnytte sine arbejdsmuligheder efter reglerne i stk. 1 og 2. I så fald bliver hjælpen til ægteparret beregnet efter reglerne i § 26, stk. 3, og § 34, stk. 3.

Formue

§ 14. Kommunen kan ikke yde hjælp, hvis ansøgeren og ægtefællen har formue, som kan dække det økonomiske behov. Kommunen ser dog bort fra beløb på op til 10.000 kr., for ægtefæller 20.000 kr.

Stk. 2. Der ses desuden bort fra den del af en formue, der er nødvendig for at kunne bevare eller opnå en nødvendig boligstandard, eller som bør bevares af hensyn til ansøgerens og familiens erhvervs- eller uddannelsesmuligheder.

Stk. 3. Kommunen ser endvidere bort fra formue, som skyldes beløb, der er udbetalt som godtgørelse for varigt mén og ikkeøkonomisk skade samt ydelser fra godkendte sociale fonde, stiftelser, foreninger m.v., der er fritaget for beskatning hos modtageren, jf. ligningslovens § 7, litra z.

Kapitalpensioner m.v.

§ 15. Socialministeren kan fastsætte regler for, i hvilke tilfælde der ses bort fra formue i form af kapitalpensioner, anden opsparing,

der er beregnet til fratræden fra arbejdsmarkedet, og livsforsikringer m.v. med tilbagekøbsret.

Tilbud om aktivering

§ 16. Kommunen tilbyder aktivering eller andre beskæftigelsesfremmende foranstaltninger til personer, som er omfattet af §§ 11 og 13.

Stk. 2. Aktivering efter denne lov kan omfatte en eller flere af følgende aktiviteter:

- 1) Kortvarige vejlednings- og introduktionsprogrammer med vejledning om arbejds- og uddannelsesmuligheder og med adgang til at afprøve beskæftigelsesønsker.
- 2) Jobtræning med løntilskud hos private eller offentlige arbejdsgivere, jf. §§ 12-14 i lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik.
- 3) Individuel jobtræning hos private eller offentlige arbejdsgivere, jf. §§ 22 og 24 i lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik.
- 4) Særligt tilrettelagte uddannelsesaktiviteter.
- 5) Særligt tilrettelagte aktiverende forløb i form af vejlednings- og praktikforløb, erhvervsmodnende kurser eller andre tilsvarende forløb med en kombination af arbejde og uddannelse.
- 6) Frivillige og ulønnede aktiviteter efter personens eget ønske, som kommunen anser for at have samfundsmæssig betydning eller betydning for den pågældendes uddannelses- eller arbejdsmæssige situation.
- 7) Voksen- eller efteruddannelse efter personens eget ønske, jf. § 19.
- 8) Ordninger om jobrotation, hvor ledige erstatter beskæftigede, jf. § 20 i lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik.

Stk. 3. Socialministeren fastsætter regler om, hvilke uddannelsesaktiviteter kommunen kan tilbyde efter stk. 2, nr. 4.

Stk. 4. Når en kommune tilbyder aktivering, skal den så vidt muligt give flere tilbud at vælge i mellem.

Om jobtræning og individuel jobtræning

§ 17. Personer under 25 år, der modtager hjælp, fordi de har afvist et tilbud om uddannelse efter § 32 a i lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik, kan ikke få tilbud om jobtræning.

Stk. 2. Reglen i stk. 1 gælder ikke for dem, der har gennemført et tilbud om aktivering, og som efter § 24 skal have et nyt tilbud om aktivering.

§ 18. Arbejdsvilkårene for personer i jobtræning og individuel jobtræning skal svare til de overenskomstmæssige eller til de vilkår, der sædvanligt gælder for tilsvarende arbejde. Dog fastsætter kommunen arbejdstiden efter aftale med arbejdsgiveren.

Stk. 2. Personer i jobtræning og individuel jobtræning er omfattet af lovgivningen for lønmodtagere. Dog er personer i individuel jobtræning ikke omfattet af lov om ferie, lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel og lov om Arbejdsgivernes Elevrefusion.

Stk. 3. Arbejdsministeren kan fastsætte undtagelser fra stk. 2, 1. pkt.

Om voksen- eller efteruddannelse

§ 19. Personer, der er fyldt 25 år, og som i en sammenhængende periode på 6 måneder har modtaget hjælp efter § 11, kan deltage i voksen- eller efteruddannelse, der er optaget på positivlisten for uddannelsesorlov. Det er en betingelse for at deltage i uddannelsen, at uddannelsen indgår i en skriftlig plan efter § 9, stk. 1, og at der ikke er rimelig udsigt til, at personen får stabilt og ustøttet arbejde i den planlagte uddannelsesperiode.

Stk. 2. Kommunen kan yde hjælp til betaling af deltagerudgifter, hvis udgiften ikke er urimelig i forhold til betydningen for den pågældendes senere arbejdsmuligheder.

Tilbuds omfang og varighed m.v.

§ 20. Personer under 30 år skal have tilbud om aktivering senest efter en sammenhængende periode med 13 ugers kontanthjælp.

Stk. 2. Når den pågældende modtager hjælp på grund af ledighed, skal tilbudet være på

- 1) 18 måneder, når den pågældende ikke har en uddannelse, der berettiger til optagelse i en arbejdsløshedskasse, og
- 2) 6 måneder, når den pågældende har gennemført en uddannelse, der berettiger til optagelse i en arbejdsløshedskasse.

Stk. 3. Tilbud efter stk. 2 skal have et sådant omfang, at aktiveringen sammen med eventuelt støttet deltidsarbejde er på mindst 30 timer om ugen.

Stk. 4. Tilbud til personer under 30 år, der modtager hjælp på grund af problemer ud over ledighed, skal have en varighed på 18 måneder. Kommunen fastsætter det egentlige timal i tilbudet.

§ 21. Personer, der er fyldt 30 år, skal have tilbud om aktivering senest efter en sammenhængende periode med 12 måneders kontanthjælp. Kommunen fastsætter det ugentlige timetal og varigheden af tilbudet.

§ 22. Personer, der som hjemmearbejdende er omfattet af § 13, stk. 5, er efter ansøgning berettiget til tilbud om aktivering efter reglerne i §§ 20 og 21.

§ 23. I tilbud om aktivering, bortset fra jobtræning, der har en sammenhængende varighed på 12 måneder eller mere, skal der ud over den fastlagte aktiveringsperiode indlægges en friperiode på 1 måned, således at aktiveringen ikke overstiger 11 måneder inden for en 12-måneders-periode. Kommunen skal tilstræbe, at friperioden lægges efter aftale med den aktiverede.

Stk. 2. I friperioden er den aktiverede ikke omfattet af pligten til at udnytte sine arbejdsmuligheder efter § 13, stk. 1 og 2.

§ 24. Personer under 30 år, som har gennemført et tilbud om aktivering efter § 20, skal senest have et nyt tilbud om aktivering, når de pågældende har modtaget kontanthjælp i en sammenhængende periode på 3 måneder.

Hjælp til forsørgelse

- § 25. Hjælpen udgør et månedligt beløb på
- 1) 9.100 kr. for personer, der er fyldt 25 år, og som har forsørgelsespligt over for børn,
 - 2) 6.825 kr. for andre personer, der er fyldt 25 år,
 - 3) 4.384 kr. for personer under 25 år, der ikke bor hos en eller begge forældre, og
 - 4) 2.144 kr. for personer under 25 år, som bor hos en eller begge forældre.

Stk. 2. En person under 25 år får 9.100 kr., når den pågældende forsørger eget barn i hjemmet.

Stk. 3. En kvinde under 25 år får 6.825 kr., når hun er gravid og har passeret 12. svangerskabsuge. Personer under 25 år får ligeledes 6.825 kr., når de i en sammenhængende periode på 18 måneder umiddelbart før ændring i forholdene ved udstøttet arbejde hver måned har haft indtægter, der overstiger 6.825 kr.

Stk. 4. En person under 25 år, der har en dokumenteret bidragspligt over for et barn, og som modtager hjælp efter stk. 1, nr. 3 eller 4,

eller stk. 3, 2. pkt., får et månedligt tillæg, der svarer til det fastsatte bidrag, dog højst normalbidraget. Er bidraget forskudsvis udlagt på tidspunktet for udbetaling af hjælp, benyttes tillægget til afdrag på bidragsgælden. Hjælpen inkl. tillæg kan højst udgøre 9.100 kr.

Stk. 5. En person, der alene har forsørgelsespligt over for børn, der opholder sig i udlandet, kan kun få 9.100 kr. efter stk. 1, nr. 1, hvis den pågældende kan dokumentere forsørgelsespligten, og at den pågældende faktisk opfylder forsørgelsespligten.

§ 26. Hjælpen til ægtepar beregnes som summen af de beløb, som hver af ægtefællerne er berettiget til efter § 25.

Stk. 2. Hvis kun en af ægtefællerne er berettiget til hjælp efter § 11 og den anden ægtefælle modtager en offentlig forsørgelsesydelse, beregnes der ikke hjælp til den ægtefælle, der modtager en offentlig forsørgelsesydelse.

Stk. 3. Hvis kun en af ægtefællerne er berettiget til hjælp efter § 11 og den anden ægtefælle har valgt ikke at udnytte sine arbejdsmuligheder efter § 13, stk. 5, beregnes hjælpen til den berettigede ægtefælle efter reglerne i § 25 med et tillæg på 2.144 kr. Hjælpen beregnes efter stk. 1 fra den 1. i måneden efter, at den hidtil hjemmearbejdende har meddelt kommunen, at pågældende ønsker at udnytte sine arbejdsmuligheder efter § 13, stk. 1 og 2.

Særlige regler om hjælp til visse persongrupper

§ 27. Hjælpen udgør et månedligt beløb, der svarer til, hvad der ydes en gift folkepensionist uden andre indtægter end folkepensionen, til personer,

- 1) der er fyldt 60 år,
- 2) som ikke kan få social pension på grund af betingelserne om optjening, og
- 3) som ikke har forsørgelsespligt over for børn under 18 år.

§ 28. Der kan undtagelsesvis ydes hjælp til udlændinge, der har søgt asyl, men endnu ikke har fået afgjort deres ansøgning om opholdstilladelse her i landet, hvis de efter udlændingeloven har ret til at opholde sig her i landet, mens deres ansøgning behandles.

Stk. 2. Det er en betingelse for hjælpen, at det ikke påhviler udlændingemyndighederne at afholde udgifterne til forsørgelsen efter reglerne i udlændingeloven. Hjælpen kan normalt

højest udgøre det beløb, der efter udlændinge-loven kunne have været udbetalt til udlændingen. Socialministeren fastsætter regler for hjælpen, herunder i hvilke tilfælde der kan ydes yderligere hjælp.

§ 29. Socialministeren kan uanset reglerne i §§ 25 og 34 fastsætte regler om hjælp til

- 1) personer, hvis forsørgelse helt eller delvis dækkes af det offentlige efter anden lovgivning, og
- 2) personer, der er varetægtsfængslet, afsoner straf eller er idømt andre retsfølger af strafbare handlinger.

Indtægter m.v.

§ 30. Har ansøgeren og ægtefællen indtægter, trækkes disse fra i hjælpen, jf. dog §§ 31-33.

Stk. 2. Når hjælpen til en gift person beregnes efter § 26, stk. 2, trækker kommunen kun den del af den anden ægtefælles indtægt fra, som overstiger henholdsvis 9.100 kr. eller 6.825 kr. afhængigt af, om den pågældende har forsørgelsespligt over for børn eller ikke.

Arbejdsindtægter m.v.

§ 31. Har ansøgeren eller ægtefællen arbejdsindtægter eller indtægter som led i aktivering eller andre beskæftigelsesfremmende foranstaltninger, ses der ved beregningen af hjælpen efter § 25 bort fra 10 kr. pr. udført arbejdstime. Det beløb, der samlet kan ses bort fra, kan ikke beregnes på grundlag af mere end 160 timer pr. måned pr. person.

Stk. 2. For personer, der ikke har en fastsat arbejdstid, beregnes timetallet ud fra indtægten divideret med den omregningsfaktor, som er fastsat efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Socialministeren fastsætter regler for omregningen.

Feriegodtgørelse

§ 32. Feriegodtgørelse efter ferielovgivningen bliver trukket fra i hjælpen, når ferien holdes. Der kan kun foretages fradrag svarende til hjælpen for det antal dage, som feriegodtgørelsen er bestemt til at dække.

Andre indtægter m.v.

§ 33. Der foretages ikke fradrag i hjælpen for:

- 1) Invaliditetsydelse, invaliditetsbeløb samt bistands- og plejetillæg efter lov om social pension.
- 2) Godtgørelse efter § 38.
- 3) Vederlag som tilforordnet ved valg.
- 4) Ydelser fra godkendte sociale fonde, stiftelser m.v., der er fritaget for beskatning hos modtageren, jf. ligningslovens § 7, litra z.
- 5) Børns indtægter og indtægter, der vedrører børn.
- 6) Værdien af kost m.v. under indlæggelse på sygehus eller lignende behandlingsinstitutioner. Hvis sygehusopholdet har varet i mere end 3 måneder, kan der dog foretages fradrag svarende til den besparelse, der er en følge af indlæggelsen.

Stk. 2. Godtgørelse for varigt mén og godtgørelse for ikkeøkonomisk skade, samt indtægter, der hidrører herfra, trækkes ikke fra i hjælpen.

Særlig støtte

§ 34. Personer, der opfylder betingelserne i § 11, og som har høje boligudgifter eller stor forsørgerbyrde, kan særskilt eller i forbindelse med udbetaling af hjælp efter § 25 få en særlig støtte.

Stk. 2. Inden kommunen giver støtte, skal det undersøges, om der kan skaffes en rimelig, billigere bolig.

Stk. 3. Følgende personer kan ikke få særlig støtte:

- 1) Ægtepar, der er omfattet af § 13, stk. 5.
- 2) Personer under 25 år, som får hjælp efter § 25, stk. 1, nr. 3 og 4.
- 3) Personer, der får hjælp efter § 28.
- 4) Personer, der modtager orlovsydelse efter lov om orlov.

Stk. 4. Socialministeren fastsætter regler for beregningen af støtten efter stk. 1, herunder regler om begrænsning af støtten og fradrag for indtægter.

Særlige ydelser under aktivering

§ 35. Til personer i jobtræning udbetaler arbejdsgiveren overenskomstmæssig løn. Hvis arbejdet ikke er omfattet af en overenskomst, er lønnen den sædvanlige for tilsvarende arbejde. Offentlige arbejdsgivere kan dog højest

udbetale 85,10 kr. pr. time (1. oktober 1996) eksklusiv feriepenge m.v. i løn.

§ 36. Til personer i individuel jobtræning udbetaler kommunen en hjælp, der beregnes efter § 25. Hjælpen skal dog mindst udgøre 30 kr. pr. aktiveringstime.

Stk. 2. Kommunen yder ud over hjælpen efter stk. 1 et beskæftigelsestillæg pr. aktiveringstime. Tillægget er på 10 kr.

§ 37. Når en person deltager i et særligt tilrettelagt aktiverende forløb og der i dette forløb indgår perioder med jobtræning eller individuel jobtræning, modtager den pågældende i disse perioder løn efter § 35 eller ydelser efter § 36.

Godtgørelse under aktivering

§ 38. Kommunen kan beslutte at udbetale op til 1.000 kr. om måneden i hel eller delvis godtgørelse til anslåede udgifter ved at deltage i tilbud om aktivering. Godtgørelse kan dog ikke udbetales til personer i jobtræning. I individuel jobtræning kan godtgørelsen alene udbetales, når udgifterne ved at deltage kun i meget begrænset omfang er dækket af beskæftigelsestillægget efter § 36, stk. 2.

Stk. 2. I ganske særlige tilfælde kan kommunen beslutte at udbetale en højere godtgørelse, dog højst 1.500 kr. om måneden.

Stk. 3. Kommunen fastsætter nærmere retningslinjer for udbetaling af godtgørelsen. Kommunen giver information til kommunens borgere om indholdet af retningslinjerne.

Fradrag i hjælpen

§ 39. Udebliver en person eller dennes ægtefælle uden rimelig grund fra et tilbud om aktivering eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning, kan kommunen nedsætte hjælpen efter § 25. Nedsættelsen skal ske inden 3 måneder efter, at den pågældende er udeblevet.

Stk. 2. Hjælpen efter § 25 nedsættes forholdsmæssigt svarende til det antal timer, som den pågældende er udeblevet. Nedsættelsen beregnes i forhold til månedens samlede tilbud om aktivering eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning. Den månedlige hjælp efter § 25 kan højst nedsættes med 20 pct.

§ 40. I individuel jobtræning nedsætter kommunen beskæftigelsestillægget efter § 36, stk. 2, med det antal timer, som deltageren uden rimelig grund er udeblevet fra.

Stk. 2. Kommunen kan foretage et forholdsmæssigt fradrag i godtgørelsen efter § 38, når deltageren uden rimelig grund udebliver fra et tilbud om aktivering.

Ophør af hjælpen

§ 41. Hjælpen ophører, hvis modtageren eller ægtefællen uden rimelig grund afviser et tilbud om arbejde, aktivering efter § 16, stk. 2, nr. 1-5 og 8, eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning, så længe muligheden for at benytte tilbudet består.

Kapitel 5

Igangsætningsydelse

§ 42. Kommunen kan beslutte at udbetale igangsætningsydelse til en person, der ønsker at etablere og drive selvstændig virksomhed, hvis den pågældende har modtaget ydelser efter kapitel 4 i en sammenhængende periode på 6 måneder.

§ 43. Igangsætningsydelsen udgør 50 pct. af den månedlige hjælp efter §§ 25 og 34, som den pågældende modtog i måneden forud for den måned, hvor udbetalingen af ydelsen begynder. Hvis den pågældende er i jobtræning efter § 16, stk. 2, nr. 2, beregnes igangsætningsydelsen som 50 pct. af den hjælp efter §§ 25 og 34, som den pågældende ellers ville have været berettiget til.

Stk. 2. Indtægterne fra den selvstændige virksomhed trækkes ikke fra i igangsætningsydelsen.

Stk. 3. Kommunen udbetaler igangsætningsydelsen i 2½ år.

§ 44. Igangsætningsydelsen ændres ikke i udbetalingsperioden, men ophører, hvis modtageren får lønindtægter eller andre erhvervs-mæssige indtægter ved siden af virksomheden.

§ 45. Hvis ægtefællen til en person, som modtager igangsætningsydelse, er berettiget til kontanthjælp, beregnes hjælpen efter § 26, stk. 2, og § 30, stk. 2.

Kapitel 6

Revalidering

§ 46. Revalidering er erhvervsrettede aktiviteter og økonomisk hjælp, der kan bidrage til, at en person med begrænsninger i arbejdsevnen fastholdes eller kommer ind på arbejdsmarkedet, således at den pågældendes mulighed for at forsørge sig selv og sin familie forbedres. En person, der er berettiget til sådan hjælp, kaldes en revalidend. Aktiviteter, som revalidenden gennemfører, før det erhvervmæssige sigte er afklaret, kaldes forrevalidering. Det er aktiviteter med et erhvervsmodnende eller afklarende sigte for revalidenden.

Stk. 2. Kommunen giver tilbud om revalidering, når erhvervsrettede aktiviteter efter denne eller anden lovgivning ikke er tilstrækkelige til, at den pågældende kan klare sig selv.

Stk. 3. En revalidend har ret til revalidering uden hensyn til ægtefællens indtægts- og formueforhold.

§ 47. Kommunen tilrettelægger revalideringen i samarbejde med revalidenden således, at tilbudet er tilpasset den enkeltes forudsætninger.

Stk. 2. En revalidering kan bl.a. bestå af en eller flere af følgende aktiviteter:

- 1) Arbejdsprøvning.
- 2) Erhvervsmodnende eller afklarende aktiviteter.
- 3) Uddannelse.
- 4) Optræning hos private eller offentlige arbejdsgivere.
- 5) Hjælp til selvstændig virksomhed.

Stk. 3. Økonomisk hjælp til revalidering kan omfatte

- 1) revalideringsydelse efter § 52,
- 2) helt eller delvis løntilskud efter § 62,
- 3) særlig støtte efter §§ 63 og 64 og
- 4) støtte til at etablere selvstændig virksomhed efter § 65.

Stk. 4. Revalidenden bevarer sit hidtidige forsørgelsesgrundlag under forrevalideringen.

§ 48. Såvel kommunen som amtskommunen kan etablere erhvervsmodnende og erhvervsintroducerende kurser og jobindslusningsprojekter.

Revalideringsperioden

§ 49. Kommunen skal tilrettelægge en revalidering, herunder en forrevalidering, således, at den kan gennemføres på så kort tid som muligt, og således at revalidendens behov tilgodeses. Kommunen kan højst planlægge, at revalidenden får revalideringsydelse i 5 år. Uddannelse, som indgår i en revalidering, forudsættes gennemført på den normerede uddannelsestid. Betingelserne for forlængelse af perioden, hvor revalidenden får revalideringsydelse, fremgår af § 56.

Stk. 2. Har revalidenden betydelige begrænsninger i arbejdsevnen, og taler revalidendens personlige forudsætninger, interesser og evner i udpræget grad for en længerevarende videregående uddannelse, kan kommunen planlægge en revalidering, hvor revalidenden får revalideringsydelse i mere end 5 år.

Erhvervsplanen

§ 50. Kommunen udarbejder i samarbejde med revalidenden en erhvervsplan, når det erhvervmæssige sigte er afklaret for den pågældende. Planen skal angive mål, tidsrammer og indhold.

Stk. 2. Erhvervsplanen kan indeholde et eller flere af følgende elementer:

- 1) Arbejdsprøvning.
- 2) Optræning.
- 3) Nødvendig forberedende undervisning.
- 4) Kurser og projekter.
- 5) Uddannelse.

Stk. 3. Erhvervsplanen skal indeholde en beskrivelse af de enkelte elementer i forløbet. Planen skal være realistisk med hensyn til revalidendens forudsætninger, evner og interesser samt muligheder for optagelse på en uddannelse og for endelig erhvervmæssig placering.

Stk. 4. Kommunen skal revidere erhvervsplanen, når individuelle eller generelle betingelser for at gennemføre den ændrer sig.

Hjælpen

§ 51. Kommunen giver revalidenden revalideringsydelse efter § 52, når der er iværksat en revalidering i overensstemmelse med en fastlagt erhvervsplan.

Stk. 2. Kommunen giver dog hjælpen

- 1) som helt eller delvis løntilskud til arbejdsgi-

veren, når revalidenden er under optræning eller uddannelse efter § 60, og

2) som tilskud til forsørgelse i forbindelse med start af selvstændig virksomhed, jf. § 65.

Stk. 3. En revalidend, der får dækket sine leveomkostninger efter anden lovgivning, kan ikke samtidig få revalideringsydelse.

Stk. 4. En ung revalidend, der netop har forladt skolesystemet, og som kan klare sig med de normale støtteordninger til dækning af leveomkostninger, f.eks. fra Statens Uddannelsesstøtte, kan kun få revalideringsydelse, hvis den pågældende har betydelige begrænsninger i arbejdsevnen eller af andre grunde har særligt begrænsede erhvervs muligheder.

§ 52. Revalideringsydelsen beregnes som et månedligt beløb på grundlag af højeste dagpengebeløb efter § 47 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Stk. 2. En revalidend under 25 år får halvdel af beløbet i stk. 1, og det udbetales til udløbet af den måned, hvori den pågældende fylder 25 år.

Stk. 3. En revalidend under 25 år får dog revalideringsydelse efter stk. 1, når

- 1) den pågældende forsørger egne børn i hjemmet eller
- 2) den pågældende har haft arbejdsindtægter, som giver ret til højeste sygedagpenge.

Stk. 4. Personer, der får hjælp efter stk. 2, og som har en dokumenteret bidragspligt over for et barn, får et månedligt tillæg, der svarer til det fastsatte bidrag, dog højst normalbidraget. Er bidraget forskudsvis udlagt på tidspunktet for udbetaling af hjælp, benyttes tillægget til afdrag på bidragsgælden. Hjælpen inkl. tillæg kan højst udgøre 9.100 kr.

§ 53. Revalidenden har kun ret til revalideringsydelsen, hvis den pågældende følger erhvervsplanen.

§ 54. Revalidenden bevarer revalideringsydelsen ved kortvarige afbrydelser i revalideringsforløbet, der ikke har betydning for at gennemføre erhvervsplanen med hensyn til mål og indhold.

§ 55. Revalidenden bevarer revalideringsydelsen, når den pågældende har ret til fravær ved graviditet, barsel og adoption efter reglerne i lov om ligebehandling af mænd og kvin-

der med hensyn til beskæftigelse og barselordning m.v.

Forlængelse af revalideringsperioden

§ 56. Kommunen kan i forhold til den fastsatte tid forlænge den periode, som revalidenden kan få revalideringsydelse i,

- 1) hvis revalidenden ikke kan gennemføre erhvervsplanen på grund af nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller andre helt specielle forhold, eller
- 2) hvis sygdom, pasning af syge børn eller børn med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, barsel, manglende pasningsmulighed af børn eller særlige sociale forhold midlertidigt forsinker revalidenden i at gennemføre erhvervsplanen.

Arbejde under revalidering

§ 57. Revalidenden må ikke have andet arbejde, når erhvervsplanen gennemføres. Kommunen kan dog tillade andet arbejde i begrænset omfang, hvis arbejdet kan forenes med erhvervsplanen.

Indtægter, der trækkes fra i revalideringsydelsen

§ 58. Kommunen nedsætter revalideringsydelsen med

- 1) det beløb efter fradrag af arbejdsmarkedsbidrag, som revalidenden får i praktik-, elev- eller lærlingeløn eller som løn under optræning, og
- 2) indtægter fra andet arbejde, dog kun hvis disse overstiger 12.000 kr. pr. år.

Stk. 2. Ved afgørelsen af, hvad der kan betegnes som arbejdsindtægter, anvendes de regler, der er fastsat i medfør af § 58 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

§ 59. Kommunen nedsætter revalideringsydelsen med indtægter fra løbende udbetalinger fra forsikringer og pensionsordninger, herunder løbende udbetaling af erhvervsevnetabs-erstatning efter lov om forsikring mod følger af arbejdsskade. Disse indtægter trækkes dog kun fra i det omfang, de sammenlagt med revalideringsydelsen overstiger revalidendens hidtidige arbejdsindtægter.

Stk. 2. Socialministeren fastsætter regler om, hvorledes hidtidige arbejdsindtægter opgøres og reguleres m.v.

Revalidering med helt eller delvis løntilskud

§ 60. Revalidender kan få tilbud om at blive optrænet eller uddannet hos private eller offentlige arbejdsgivere med løn efter § 61, hvis de

- 1) er over den sædvanlige uddannelsesalder,
- 2) tidligere har haft tilknytning til arbejdsmarkedet eller
- 3) har pligt til at forsørge ægtefælle eller børn.

§ 61. Arbejdsgiveren betaler som minimum til revalidenden den mindste overenskomstmæssige løn på det aktuelle ansættelsesområde eller den løn, som sædvanligvis gælder for tilsvarende arbejde.

§ 62. Kommunen giver arbejdsgiveren tilskud til lønnen efter § 61 med tillæg af eventuelle arbejdsgiverbidrag til ATP m.v.

Stk. 2. Ved uddannelsesforhold er tilskuddet forskellen mellem den overenskomstmæssige praktik-, elev- eller lærlingeløn og lønnen efter § 61.

Stk. 3. Ved anden optræning er tilskuddet forskellen mellem en løn, der svarer til revalidendens arbejdsindsats og lønnen efter § 61.

Stk. 4. Tilskuddet efter stk. 2 og 3 kan dog svare til hele lønnen m.v., når

- 1) beskæftigelsen finder sted hos offentlige eller dermed sidestillede arbejdsgivere eller
- 2) beskæftigelsen finder sted hos private arbejdsgivere og der foreligger særlige forhold hos revalidenden.

Særlig støtte under revalidering

§ 63. Kommunen kan under revalidering, herunder forrevalidering, og når revalidenden modtager hjælp efter anden lovgivning til dækning af leveomkostninger, give støtte til de særlige udgifter, der er en nødvendig følge af uddannelsen eller af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.

Stk. 2. Revalidender skal dog selv betale de første 200 kr. pr. måned af udgiften til befordring, medmindre udgiften er en følge af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.

Stk. 3. Kommunen kan beregne støtten til uddannelsesudgifter i form af bøger og andet undervisningsmateriale på grundlag af de gennemsnitlige udgifter ved uddannelsen på den enkelte uddannelsesinstitution.

§ 64. Kommunen giver støtte til nødvendige merudgifter til bolig på grund af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, når revalidenden får den halve revalideringsydelse efter § 52, stk. 2.

Selvstændig virksomhed

§ 65. Kommunen kan give en revalidend støtte i form af tilskud eller rentefrit lån til at etablere selvstændig virksomhed, når den pågældende har faglige og forretningsmæssige forudsætninger for at drive virksomheden.

Stk. 2. Kommunen giver støtten som rentefrit lån, når kommunen skønner, at dette er rimeligt under hensyn til modtagerens fremtidige erhvervs muligheder.

Stk. 3. Kommunen kan endvidere give tilskud til forsørgelse i en kortere periode, normalt ikke mere end 6 måneder.

Stk. 4. Lånet efter stk. 2 sikres ved tinglyst pant, når dette er muligt.

§ 66. Kommunen påser, at der foreligger en forretningsmæssigt forsvarlig plan for den selvstændige etablering.

Stk. 2. Kommunen skal i den periode, hvor der udbetales tilskud til forsørgelse, følge sagen for at sikre sig, at forudsætningerne for hjælpen fortsat er opfyldt.

§ 67. Kommunen kan eftergive et lån, hvis revalidenden ikke har økonomisk mulighed for at betale det tilbage.

Den amtskommunale revalideringsindsats

§ 68. Amtskommunen bistår kommunerne i deres revalideringsindsats ved at tilvejebringe tilbud til personer med begrænsninger i arbejdsevnen, der ikke kan revalideres ved hjælp af kommunale tilbud. I tilknytning hertil yder amtskommunen rådgivning, jf. § 69 i lov om social service.

Stk. 2. De amtskommunale tilbud kan bl.a. omfatte arbejdsprøvning, erhvervsmodnende eller afklarende aktiviteter, optræning og uddannelse.

Stk. 3. Amtskommunen træffer efter indstilling fra kommunen afgørelse om tilbud efter stk. 1.

§ 69. En produktion, der udføres i forbindelse med den amtskommunale revalideringsind-

sats, må ikke påføre andre virksomheder ubillig konkurrence.

Stk. 2. Amtsrådsforeningen udarbejder vejledning om kalkulationsregler for produktionen i forbindelse med den amtskommunale revalideringsindsats.

Kapitel 7

Fleksjob og skånejob med løntilskud m.v.

§ 70. Kommunen sørger for, at personer under 67 år med varige begrænsninger i arbejdsevnen har mulighed for ansættelse hos private eller offentlige arbejdsgivere i

- 1) fleksjob efter § 71 og
- 2) skånejob med løntilskud efter § 75.

Stk. 2. Socialministeren kan under hensyn til Danmarks internationale forpligtelser fastsætte regler om, at der inden for visse erhvervsområder ikke er adgang til at beskæftige personer efter stk. 1.

Stk. 3. Kommunen giver tilbud om job efter stk. 1. Amtskommunen kan give tilbud om job, når den er arbejdsgiver, eller hvis den aftaler dette med kommunen.

Fleksjob til personer, der ikke modtager social pension

§ 71. Kommunen sørger for, at personer, der ikke modtager social pension, og som ikke kan opnå eller fastholde beskæftigelse på normale vilkår på arbejdsmarkedet, har mulighed for at blive ansat i fleksjob. Mulighederne for revalidering til beskæftigelse på normale vilkår skal være udtømte, før der kan tilbydes et fleksjob.

§ 72. Arbejdsgiveren betaler lønnen til den ansatte i fleksjob.

Stk. 2. Kommunen giver arbejdsgiveren tilskud til lønnen. Tilskuddet er $\frac{1}{3}$, $\frac{1}{2}$ eller $\frac{2}{3}$ af lønnen afhængig af graden af den nedsatte arbejdsevne.

Stk. 3. Tilskuddet beregnes af lønnen med tillæg af udgifter til arbejdsgiverbidrag til ATP samt eventuelle udgifter til andre arbejdsgiverbidrag. Tilskuddet kan ikke overstige $\frac{1}{3}$, $\frac{1}{2}$ eller $\frac{2}{3}$ af den mindste overenskomstmæssige timeløn på det aktuelle ansættelsesområde eller af den løn, som sædvanligvis gælder for tilsvarende arbejde, med tillæg af udgifter til arbejdsgiverbidrag til ATP samt eventuelle udgifter til andre arbejdsgiverbidrag.

Stk. 4. Tilskuddet efter stk. 3 nedsættes med det beløb, som arbejdsgiveren har ret til efter lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel. Socialministeren kan fastsætte regler herom.

§ 73. Når kommunen eller amtskommunen har givet tilbud om fleksjob, fastsættes løn og øvrige arbejdsvilkår, herunder arbejdstiden, som udgangspunkt efter de kollektive overenskomster på ansættelsesområdet, herunder efter de sociale kapitler. I ikke overenskomstdækket ansættelse skal overenskomsten på sammenlignelige områder gælde. Fastsættelse af løn og øvrige arbejdsvilkår skal ske i samarbejde med de faglige organisationer.

Stk. 2. Kommunen og amtskommunen har pligt til at give tilbud om fleksjob på fuld tid, medmindre den ansatte foretrækker deltidsansættelse.

Ledighedsydelse

§ 74. Personer, som har været ansat i fleksjob efter § 71 i 12 sammenhængende måneder, får ved uforskyldt ledighed udbetalt en ledighedsydelse af kommunen. Kommunen udbetaler ledighedsydelsen uden hensyn til modtagerens og ægtefællens indtægts- eller formueforhold.

Stk. 2. Ydelsen udgør et beløb svarende til 82 pct. af arbejdsløshedsdagpengenes højeste beløb, jf. § 47 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Ydelsen kan dog højst udgøre et beløb, der svarer til, hvad den pågældende i de forudgående tre måneder i gennemsnit har modtaget i løn eller dagpenge efter lov om dagpenge ved sygdom og fødsel.

Stk. 3. Ledighedsydelsen kan udbetales i en periode på sammenlagt 3 måneder inden for 24 måneder.

Stk. 4. Det er en forudsætning for udbetalingen af ledighedsydelsen, at modtageren opfylder betingelserne for at få et fleksjob, og at den pågældende ikke har et rimeligt tilbud om ansættelse i fleksjob.

Stk. 5. Ledighedsydelsen nedsættes med det beløb, som den ansatte eventuelt modtager fra arbejdsgiveren eller fra Lønmodtagerens Garantifond i forbindelse med ophør af ansættelsen.

Stk. 6. Socialministeren bekendtgør størrelsen af de månedlige beløb, der kan udbetales efter stk. 1.

Skånejob til personer, der modtager social pension

§ 75. Kommunen giver tilbud om skånejob med løntilskud til personer, der får førtidspension efter lov om social pension, når de pågældende ikke er i stand til at fastholde eller opnå beskæftigelse på nedsat tid på normale vilkår på arbejdsmarkedet.

§ 76. Arbejdsgiveren betaler lønnen til den ansatte.

Stk. 2. Kommunen giver arbejdsgiveren tilskud til lønnen. Tilskuddet beregnes af lønnen med tillæg af udgifter til arbejdsgiverbidrag til ATP samt eventuelle udgifter til andre arbejdsgiverbidrag. Tilskuddet er på $\frac{1}{2}$ af den løn, som arbejdsgiveren betaler, dog højst $\frac{1}{4}$ af den mindste overenskomstmæssige timeløn på det aktuelle ansættelsesområde eller af den løn, som sædvanligvis gælder for tilsvarende arbejde, med tillæg af udgifter til arbejdsgiverbidrag til ATP samt eventuelle andre arbejdsgiverbidrag.

§ 77. Når kommunen eller amtskommunen har givet tilbud om skånejob med løntilskud, fastsættes løn og øvrige arbejdsvilkår, herunder arbejdstiden, ved aftale mellem arbejdsgiveren og den ansatte. Dette skal ske i samarbejde med de faglige organisationer.

Kapitel 8

Værktøj og arbejdsredskaber

§ 78. Kommunen kan give en person med begrænsninger i arbejdsevnen, der er ansat, eller som skal ansættes på arbejdsmarkedet, hjælp til værktøj og arbejdsredskaber samt hjælp til kortvarige kurser, når hjælpen har afgørende betydning for, at den pågældende kan fastholde eller opnå beskæftigelse. Det er endvidere en forudsætning, at værktøjet eller arbejdsredskabet kompenserer for den pågældendes begrænsninger i arbejdsevnen.

Stk. 2. Kommunen giver hjælp efter stk. 1, når hjælp efter denne eller anden lovgivning ikke er tilstrækkelig til at kompensere for den pågældendes begrænsninger i arbejdsevnen.

Stk. 3. Kommunen giver hjælp efter stk. 1 uden hensyn til ansøgerens og ægtefællens indtægts- og formueforhold.

Kapitel 9

Bidrag til Arbejdsmarkedets Tillægspension

§ 79. Kommunen indbetaler efter reglerne i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension ATP-bidrag for personer i alderen 16-66 år, der modtager hjælp efter §§ 25 og 36 og § 52, stk. 1, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. For personer, der modtager hjælp efter §§ 25 eller 36, er det en betingelse for indbetaling af ATP-bidrag, at den pågældende har modtaget en af disse ydelser i en sammenhængende periode på 6 måneder.

Stk. 3. For personer, der modtager hjælp efter §§ 25 og 36 og § 52, stk. 1, er det en betingelse for indbetaling af ATP-bidrag, at den månedlige ydelse, der ligger til grund for beregning af ATP-bidrag, mindst udgør 9.100 kr. til en person med forsørgelsespligt over for børn og til andre mindst udgør 6.825 kr. Kommunen indbetaler ikke ATP-bidrag, hvis hjælpen er ydet med tilbagebetalingspligt efter § 93.

§ 80. Den ydelse, der ligger til grund for beregning af ATP-bidrag, er den ydelse, der er beregnet, efter at der er foretaget fradrag efter reglerne i §§ 30-33, 39, 40, 58 og 59.

Stk. 2. De personer, for hvem kommunen betaler bidrag efter § 79, betaler selv $\frac{1}{3}$ af det fastsatte bidrag. Denne del af bidraget indeholdes ved udbetaling af den ydelse, der ligger til grund for beregning af bidraget. Kommunen betaler $\frac{2}{3}$ af bidraget.

Stk. 3. Socialministeren kan efter indstilling fra Arbejdsmarkedets Tillægspension fastsætte regler om bidragsbetaling.

Kapitel 10

Hjælp i særlige tilfælde

Enkeltudgifter

§ 81. Kommunen kan yde hjælp til rimeligt begrundede enkeltudgifter til en person, som har været ude for ændringer i sine forhold, hvis den pågældendes egen afholdelse af udgifterne i afgørende grad vil vanskeliggøre den pågældendes og familiens muligheder for at klare sig selv i fremtiden. Hjælpen kan normalt kun ydes, hvis udgiften er opstået som følge af behov, der ikke har kunnet forudses. Kommunen kan dog efter en konkret vurdering undtagelsesvis yde hjælp til en udgift, der har kunnet

forudses, hvis afholdelsen af udgiften er af helt afgørende betydning for den pågældendes eller familiens livsførelse.

Sygebehandling m.v.

§ 82. Kommunen kan yde hjælp til udgifter til sygebehandling, medicin, tandbehandling eller lignende, der ikke kan dækkes efter anden lovgivning, hvis ansøgeren ikke har økonomisk mulighed for at betale udgifterne. Der kan kun ydes hjælp, hvis behandlingen er nødvendig og helbredsmæssigt velbegrunder. Der kan kun undtagelsesvis ydes hjælp til udgifter til behandling uden for det offentlige behandlingssystem. Dette forudsætter, at der ikke er behandlingsmuligheder inden for det offentlige behandlingssystem, og at behandlingen i hvert enkelt tilfælde er lægeligt velbegrunder.

Særlig hjælp vedrørende børn

§ 83. Kommunen kan yde hjælp til udgifter ved udøvelse af ret til samvær med egne børn under 18 år, som ikke bor hos ansøgeren. Det er en betingelse for at yde hjælp, at ansøgeren ikke har økonomisk mulighed for at betale udgifterne.

Stk. 2. Kommunen kan yde hjælp til rejseudgifter med henblik på kontakt til børn, der er ført til udlandet uden samtykke fra forældremyndighedens indehaver. Det er en forudsætning, at sagen er blevet anmeldt til dansk politi, og at kommunen har forelagt sagen for Udenrigsministeriet. Det er yderligere en forudsætning, at indehaveren af forældremyndigheden ikke selv har økonomisk mulighed for at betale udgiften.

§ 84. Kommunen kan yde hjælp til udgifterne ved at forsørge et barn, når forældremyndigheden ved forældremyndighedsindehaverens død er tillagt en anden eller andre, der ikke har forsørgelsespligt over for barnet. Det er en betingelse, at barnets indtægter, herunder det særlige børnetilskud efter lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag, ikke er tilstrækkelige til at dække udgifterne ved at forsørge barnet.

Flytning

§ 85. Kommunen kan yde hjælp til en flytning, som forbedrer ansøgerens eller familiens bolig- eller erhvervsforhold. Det er en betin-

gelse for hjælpen, at hverken ansøgeren eller ægtefællen har økonomisk mulighed for at betale udgifterne.

Stk. 2. Hvis flytningen sker til udlandet, er det en forudsætning for, at kommunen kan yde hjælp hertil, at ansøgeren er statsborger i eller har særlig tilknytning til vedkommende land, eller at ansøgeren er sikret varige arbejdsmuligheder i landet.

Repatriering

§ 86. Til udlændinge, der har opholdstilladelse efter

- 1) udlændingelovens §§ 7 eller 8,
- 2) udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 2,
- 3) udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, i umiddelbar forlængelse af en opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 2,
- 4) udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2-4, som følge af en familiemæssig tilknytning til en person med opholdstilladelse som nævnt i nr. 1-3,
- 5) udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, når tilladelsen er meddelt til personer over 18 år, hvis fader eller moder har fået opholdstilladelse efter en af de bestemmelser, der er nævnt i nr. 1,
- 6) udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, når tilladelsen er meddelt en ægtefælle eller et barn af en person med opholdstilladelse som nævnt i nr. 2 og 3,
- 7) udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, når tilladelsen er meddelt en asylsøgende udlænding,
- 8) udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, når tilladelsen er givet som følge af tilknytning til en mindreårig asylsøgende udlænding, som har fået opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 eller § 9, stk. 2, nr. 4,
- 9) udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 5, eller
- 10) udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 6,

men som ønsker at tage varigt ophold i deres hjemland eller tidligere opholdsland, kan der i stedet for flyttehjælp efter § 85, stk. 2, ydes hjælp til repatriering, såfremt de pågældende ikke selv har midler hertil. Til de personer, der er nævnt i nr. 4-6 og 8, kan hjælp til repatriering dog kun ydes, når de vender tilbage til hjemlandet eller det tidligere opholdsland sammen med den person, til hvem de har den familiemæssige tilknytning, som har dannet grundlag for opholdstilladelsen.

Stk. 2. Hjælpen efter stk. 1 omfatter

- 1) udgifter til billet til fly, tog m.v.,
- 2) udgifter til transport (overfladetransport) af personlige ejendele op til 1 m³ pr. voksen og op til ½ m³ pr. barn samt højst 5.211 kr. pr. familie til transport af udstyr, der er nødvendig for ansøgerens eller familiens erhverv i hjemlandet eller det tidligere opholdsland,
- 3) hjælp til etablering i hjemlandet eller det tidligere opholdsland og til rejseudgifter i øvrigt med indtil 15.469 kr. pr. person over 18 år og med indtil 5.156 kr. pr. person under 18 år,
- 4) udgifter til sygeforsikring i 1 år i hjemlandet eller det tidligere opholdsland, såfremt der ikke på anden måde er etableret en sådan forsikring, og
- 5) andre udgifter, der er forbundet med rejsen.

Stk. 3. Såfremt der er mulighed herfor, kan en udlænding i stedet for hjælp til etablering efter stk. 2, nr. 3, tilbydes arbejde ved et bistandsprojekt i hjemlandet eller det tidligere opholdsland.

Stk. 4. En udlænding, der har benyttet muligheden for at bevare sin opholdstilladelse i henhold til udlændingelovens § 17 a, kan kun modtage hjælp efter stk. 1 én gang.

§ 87. Til udlændinge, som har opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1 eller 2, og som med henblik på varigt ophold lovligt har boet her i landet i mere end de sidste 3 år, men som ønsker at tage varigt ophold i deres hjemland eller tidligere opholdsland, kan der, såfremt de pågældende ikke selv har midler hertil, i stedet for flyttehjælp efter § 85, stk. 2, ydes hjælp til repatriering efter § 86, stk. 2.

Stk. 2. Stk. 1 gælder ikke for udlændinge, der er statsborgere i en stat, som er tilsluttet Det Europæiske Fællesskab, eller udlændinge, der er omfattet af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde.

Stk. 3. Personer, som er gift eller lever i fast samlivsforhold med en her i landet fastboende person, kan kun modtage hjælp til repatriering efter stk. 1, når de vender tilbage til hjemlandet eller det tidligere opholdsland sammen med ægtefællen eller samleveren.

Stk. 4. En udlænding kan kun modtage hjælp efter stk. 1 én gang.

Kapitel 11

Udbetaling af hjælp

§ 88. En person kan normalt ikke få hjælp til udgifter, som den pågældende har påtaget sig, inden vedkommende har ansøgt kommunen om hjælp.

§ 89. Hjælp til forsørgelse udbetales normalt som et månedligt beløb.

Stk. 2. Kommunen kan udbetale hjælpen for kortere perioder, hvis der er begrundet tvivl om, at modtageren vil opfylde betingelserne for hjælp i hele den periode, som hjælpen er beregnet til at dække.

§ 90. Kommunen kan undtagelsesvis udbetale hjælpen på anden måde, herunder for kortere perioder, hvis en person uanset vejledning efter § 7 ikke skønnes selv at kunne administrere kontante beløb.

Kapitel 12

Tilbagebetaling

§ 91. Kommunen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling,

- 1) når en person mod bedre vidende har undladt at give kommunen oplysninger som krævet efter § 92, stk. 4, i denne lov eller § 11 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, eller
- 2) når en person mod bedre vidende uberettiget har modtaget ydelser efter denne lov.

§ 92. Den, der modtager særlig støtte efter § 34 til dækning af udgifter til renter og afdrag vedrørende ejerboliger og andelsboliger, skal tilbagebetale hjælpen. Det samme gælder for den, der modtager hjælp til boligindskud, eller hvad der kan ligestilles hermed.

Stk. 2. Ægtefæller hæfter solidarisk for krav om tilbagebetaling efter stk. 1, 1. pkt. Dette gælder, uanset om hjælpen er ydet til den ene eller begge ægtefæller, og uanset om boligen er ejet af den ene eller begge ægtefæller.

Stk. 3. Socialministeren fastsætter regler om tilbagebetaling efter stk. 1, 1. pkt.

Stk. 4. En person, der har modtaget hjælp til boligindskud med tilbagebetalingspligt efter stk. 1, 2. pkt., har pligt til at oplyse kommunen om udbetaling af boligindskud, eller hvad der kan ligestilles hermed, i forbindelse med opsigelse af lejemålet, fraflytning eller lignende.

§ 93. Kommunen kan træffe beslutning om tilbagebetaling, når der ydes hjælp,

- 1) fordi modtageren har udvist uforsvarlig økonomi,
- 2) fordi modtageren ubegrundet har opsagt et arbejde, eller ubegrundet er ophørt med aktivering eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning,
- 3) fordi modtageren på grund af sine egne forhold har været årsag til, at den pågældende blev opsagt fra et arbejde,
- 4) fordi modtageren har nægtet at tage imod et rimeligt tilbud om arbejde, aktivering eller andre beskæftigelsesfremmende foranstaltninger,
- 5) fordi modtageren eller ægtefællen er indblandet i en kollektiv arbejdsstrid, eller
- 6) når der på det tidspunkt, da der søges hjælp på grund af økonomisk trang, foreligger forhold, der viser, at den pågældende i løbet af kortere tid vil være i stand til at tilbagebetale hjælpen.

Stk. 2. Kommunen skal senest ved udbetaling af hjælpen oplyse modtageren om, at hjælpen skal betales tilbage og med hvilken begrundelse.

Stk. 3. Kommunen kan ikke træffe beslutning om tilbagebetaling efter stk. 1 af den hjælp, som en person modtager under aktivering efter kapitel 4.

§ 94. Kommunen kan træffe afgørelse om tilbagebetaling, når en person, der har modtaget hjælp, senere får udbetalt en erstatning, et underholdsbidrag eller lignende, der dækker samme tidsrum og samme formål som den udbetalte hjælp.

Stk. 2. Kommunen kan ikke træffe beslutning om tilbagebetaling efter stk. 1 af den hjælp, som en person modtager under aktivering efter kapitel 4.

§ 95. Kommunen gennemfører tilbagebetalingskravet ved en betalingsordning, som fastsættes under hensyn til, hvad den pågældende kan betale uden at komme til at mangle det nødvendige til sit eget eller familiens underhold.

Stk. 2. Hvis en person, som har betalingssevne, ikke overholder en betalingsordning efter stk. 1, kan kommunen inddrive gælden efter reglerne for inddrivelse af personlige skatter.

Stk. 3. Når der er ydet hjælp med tilbagebetalingspligt, indtræder kommunen for et beløb,

der svarer til den tilbagebetalingspligtige hjælp, i retten til udbetaling af overskydende skat og arbejdsmarkedsbidrag med godtgørelse og renter samt tilbagebetaling efter kilde-skatteovens § 55. Dette gælder, selv om der er fastsat en tilbagebetalingsordning efter stk. 1.

Stk. 4. Tilbagebetalingskravet bortfalder, når der er gået 5 år efter hjælpens ophør, uden at der efter reglerne i stk. 1-3 har været økonomisk mulighed for at gennemføre kravet.

§ 96. Har en person, der modtager hjælp efter kapitel 4-6, ikke betalt for dag- eller klubtilbud efter lov om social service, kan kommunen fradrage den fremtidige månedlige betaling i den fremtidige hjælp efter kapitel 4-6.

§ 97. Er der efter lovgivningen om retsforholdet mellem ægtefæller eller om børns retsstilling pålagt en person at betale underholdsbidrag m.v. til en anden person, der modtager hjælp til forsørgelse, indtræder det offentlige for et beløb, der svarer til hjælpen, i kravet mod den bidragskyldige, uanset om forsørgelsesansvaret efter reglerne i § 2 er ophørt.

Stk. 2. Det offentlige indtræder endvidere i retten til at kræve bidrag fastsat eller kræve et bidrag forhøjet. Ved fastsættelsen eller forhøjelsen af bidrag kan vedkommende myndighed tilsidesætte en aftale om bidrag, der må anses indgået med det formål at hindre det offentlige i at indtræde i retten.

Kapitel 13

Klageregler

§ 98. Kommunens og amtskommunens afgørelser efter denne lov kan, medmindre andet er bestemt, indbringes for det sociale nævn efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Nævnet kan ved behandling af klage over en kommunes afgørelse om udbetaling af godtgørelse efter § 38 alene tage stilling til, om afgørelsen er i overensstemmelse med de retningslinjer, som kommunen har fastsat.

Kapitel 14

Finansiering m.v.

§ 99. Kommunen afholder endeligt udgifter til vejledning, sagsbehandling og opfølgning, til udarbejdelse af planer og erhvervspla-

ner m.v. og til administration i øvrigt, herunder lægeerklæringer m.v.

Stk. 2. En amtskommune afholder endeligt udgifterne til sagsbehandling, administration, herunder vejledning og konsulentstøtte.

§ 100. Staten refunderer 50 pct. af kommunens udgifter til hjælp og løntilskud efter kapitel 4.

Stk. 2. Staten refunderer inden for et rådighedsbeløb 50 pct. af en kommunes driftsudgifter i forbindelse med aktiveringstilbud efter § 16, stk. 2, nr. 1, 3-5, 7 og 8. Det samme gælder udgifter til godtgørelse efter § 38. Rådighedsbeløbet opgøres til 9.393 kr. pr. år gange antallet af personer, der er omfattet af kapitel 4, opgjort som antal helårspersoner i regnskabsåret.

§ 101. Kommunen betaler en præmie på 25.000 kr. til offentlige arbejdsgivere, der ansætter en kontanthjælpsmodtager i en varig stilling på overenskomstmæssige løn- og ansættelsesvilkår på fuld tid, jf. § 48 a i lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik.

Stk. 2. Socialministeren fastsætter nærmere regler om ordningen, herunder om administration og udbetaling af præmien, samt om arbejdsgiverens pligt til at underrette kommunen om uberettiget opsigelse eller bortvisning.

Stk. 3. Staten refunderer en kommunes udgifter efter stk. 1.

§ 102. Staten refunderer 50 pct. af en kommunes udgifter til igangsætningsydelse efter kapitel 5.

§ 103. Staten refunderer 50 pct. af en kommunes udgifter til revalidering, jf. §§ 52 og 62-65, samt værktøj og arbejdsredskaber efter kapitel 8.

Stk. 2. Kommunen og amtskommunen afholder hver 50 pct. af driftsudgifterne til erhvervsmodnende og erhvervsintroducerende kurser og jobindslusningsprojekter efter § 48.

Stk. 3. Af udgifterne vedrørende amtskommunale tilbud efter § 68, stk. 1, 1. pkt., betaler kommunen en takst, der fastsættes for et regnskabsår ad gangen på grundlag af tilbudenets budgetter. Taksten er 50 pct. af udgiften.

§ 104. Staten refunderer 100 pct. af en kommunes udgifter til fleksjob efter § 72.

Stk. 2. Staten refunderer 50 pct. af en kom-

munes udgifter til ledighedsydelse efter § 74 og til skånejob med løntilskud efter § 76.

§ 105. Staten refunderer en kommunes udgifter til ATP-bidrag efter denne lov.

Stk. 2. Staten afholder udgifterne til forsørgelse af danske statsborgere i udlandet efter § 6.

§ 106. Staten refunderer 50 pct. af en kommunes udgifter til hjælp i særlige tilfælde efter kapitel 10.

§ 107. Staten afholder efter reglerne i stk. 2-6 udgifter til en udlænding, der har fået opholdstilladelse efter

- 1) udlændingelovens §§ 7 og 8,
- 2) udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 2,
- 3) udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, i umiddelbar forlængelse af en opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 2,
- 4) udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2-4, som følge af tilknytning til en i Danmark fastboende person, når denne person selv har fået op holdstilladelse efter en af de bestemmelser, der er nævnt i nr. 1-3, eller når tilknytningen kan føres tilbage til en sådan person,
- 5) udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, når tilladelsen er givet til personer over 18 år, hvis fader eller moder har fået opholdstilladelse efter en af de bestemmelser, der er nævnt i nr. 1,
- 6) udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, når tilladelsen er meddelt en ægtefælle til eller et barn af en person med opholdstilladelse, som nævnt i nr. 2 og 3,
- 7) udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, når tilladelsen er meddelt en asylsøgende udlænding,
- 8) udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, når tilladelsen er givet som følge af tilknytning til en mindreårig asylsøgende udlænding, som har fået opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 eller § 9, stk. 2, nr. 4,
- 9) udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 5, eller
- 10) udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 6.

Stk. 2. Staten afholder udgifter til hjælp efter kapitel 4, jf. dog § 100, stk. 2, og kapitel 5-8, jf. dog stk. 4, samt kapitel 10 i de første 1 ½ år efter datoen for opholdstilladelsen. Herefter afholder staten i 5 år 75 pct. af kommunens eller amtskommunens udgifter.

Stk. 3. Uanset bestemmelserne i stk. 2 afholder staten en kommunes udgifter til

- 1) udlændinge, som inden 12 måneder efter datoen for opholdstilladelsen på grund af en betydelig og varig nedsat funktionsevne anbringes i døgnophold, dog kun indtil den pågældende i en sammenhængende periode på 2 år har klaret sig selv, og
- 2) udlændinge, når tilladelsen er meddelt en mindreårig asylansøger, dog længst indtil modtageren fylder 18 år, eller barnets forældre får lovligt ophold her i landet.

Stk. 4. Staten refunderer i 6 ½ år efter datoen for opholdstilladelsen 75 pct. af en kommunes eller amtskommunes udgifter til den specialiserede revalideringsindsats efter § 68, stk. 1, 1. pkt.

Stk. 5. Staten udbetaler i 6 ½ år efter datoen for opholdstilladelsen til kommunen et tilskud på 1.099 kr. pr. måned for udlændinge, jf. stk. 1, der deltager i aktiviteter, der er omfattet af § 16, stk. 2, nr. 1-8. Aktiviteten skal have et omfang på mindst 30 timer pr. uge.

Stk. 6. Staten yder kommunen et tilskud på 2.197 kr. for hver måned, den overtager pligten til at yde en flygtning integrationsbistand forud for det tidspunkt, da pligten påhviler kommunen ifølge § 9, stk. 6, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

§ 108. Staten yder forskudsrefusion af en kommunes eller amtskommunes refusionsberettigende udgifter efter denne lov.

Regulering

§ 109. En gang årligt den 1. januar reguleres med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent de beløb, der er nævnt i:

- 1) §§ 25 og 26 om hjælp til forsørgelse.
- 2) § 30 om indtægtsfradrag for ægtepar omfattet af § 26, stk. 2.
- 3) § 31 om fradrag for arbejdsindtægter m.v.
- 4) § 36 om beskæftigelsestillæg og timebeløb under aktivering.
- 5) § 52, stk. 4, om grænsen for halv revalideringsydelse og tillæg.
- 6) § 79, stk. 3, om mindstebeløb for ATP-beregning.
- 7) § 86, stk. 2, nr. 2 og 3, om repatriering.
- 8) § 100, stk. 2, om rådighedsbeløb.
- 9) § 107, stk. 5 og 6, om tilskud til flygtninge m.v.

Stk. 2. Den maksimale timeløn efter § 35 reguleres procentuelt i overensstemmelse med den gennemsnitlige regulering af de offentlige lønskalaer.

Stk. 3. Socialministeren bekendtgør størrelsen af de regulerede beløb.

Kapitel 15

Forsøgsregler

§ 110. Socialministeren kan efter ansøgning fra en kommune eller amtskommune tillade, at der bliver lavet beskæftigelsesfremmende forsøgsordninger, som fraviger reglerne i denne lov, dog ikke satserne i §§ 25, 52 og 61. Socialministeren bekendtgør tilladelsen.

Kapitel 16

Ikrafttrædelses- og overgangsregler

§ 111. Loven træder i kraft den 1. juli 1998. Dog fastsætter socialministeren tidspunktet for ikrafttræden af § 16, stk. 2, nr. 2 og 3, § 51, stk. 2, samt §§ 60-62 og 70.

§ 112. Bestemmelsen i § 108 har virkning fra og med udbetaling af forskudsrefusion, der finder sted ultimo juni 1998.

§ 113. Personer under 25 år, der ved lovens ikrafttræden modtager kontanthjælp efter reglerne for personer over 25 år i lov om social bistand, bevarer retten til kontanthjælp efter reglerne for personer over 25 år, så længe de fortsat modtager hjælp på grundlag af den ændring i forholdene, der bevirker, at de modtager hjælp ved lovens ikrafttræden.

§ 114. Personer, der ved lovens ikrafttræden er ansat i beskyttede enkeltpladser efter ½-ordningen, jf. §§ 91-95 i lov om social bistand, bevarer indtil ophør af stillingen mindst det indtægtsniveau, der følger af punkt 74 i cirkulæret af 17. december 1986 om bistandslovens bestemmelser om institutioner under amtskommunerne. Tilsvarende bevarer arbejdsgiveren indtil ophør af stillingen mindst det procentvise løntilskud, der hidtil er givet i stillingen.

§ 115. Individuelt beskyttede enkeltpladser til personer, som får social pension, og som er oprettet inden lovens ikrafttræden, finansieres efter denne lovs § 104.

§ 116. Inddrivelse af forfaldne, ikke betalte afdrag på lån ydet efter de hidtidige regler i § 43, stk. 9, 1. pkt., og stk. 10, i lov om social bistand, jf. lovbekendtgørelse nr. 110 af 26. februar 1996 med senere ændringer, samt efter regler i § 42, stk. 4, 7 og 8, i lov om social bistand, jf. lovbekendtgørelse nr. 171 af 25. marts 1987 med senere ændringer, sker efter reglerne for inddrivelse af personlige skatter.

§ 117. Socialministeren fremsætter forslag om revision af §§ 71-74 inden udgangen af 2000.

§ 118. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Givet på Christiansborg Slot, den 10. juni 1997

Under Vor Kongelige Hånd og Segl

MARGRETHE R.

/ Karen Jespersen

F. t. l. om integration af udlændinge i Danmark

Skriftlig fremsættelse (17. december 1997)

Indenrigsministeren (Thorkild Simonsen):

Jeg tillader mig herved for det høje Ting af fremsætte:

Forslag til lov om integration af udlændinge i Danmark (integrationslov).

(Lovforslag nr. L 155).

Det fremsatte lovforslag udgør et samlet udspil vedrørende integrationsindsatsen over for udlændinge, der fremover meddeles opholdstilladelse i Danmark.

Det foreslås, at såvel flygtninge som indvandrere tilbydes en introduktionsindsats af tre års varighed, som tilpasses den enkeltes forudsætninger.

Kommunerne skal have det samlede ansvar for introduktionsprogrammet, og kravene til introduktionen er fastlagt i lovforslaget. Programmet skal indeholde en grundlæggende indføring i danske samfundsforhold og danskundervisning. Det skal tilbydes alle - også selvforsørgende. Udlændinge, der ikke kan forsørge sig selv, har endvidere, så længe dette er tilfældet, krav på at modtage aktiveringstilbud eller tilbud om beskæftigelse som en del af introduktionsprogrammet. Programmet skal i disse tilfælde tilrettelægges som et heldagsforløb.

Kommunerne skal udarbejde handlingsplaner for den enkeltes integrationsforløb, herunder for danskundervisningen og dennes samspil med den øvrige integrationsindsats. Udførelsen af bestemte integrationsopgaver kan overlades til for eksempel Dansk Flygtningehjælp.

For de erhvervsaktive skal introduktionsprogrammet tage målrettet sigte mod en ansættelse på arbejdsmarkedet eller mod en uddannelse. Det skal blandt andet opnås ved en bedre indpasning af danskundervisningen i programmet.

Danskundervisningen skal styrkes. Undervisningen skal påbegyndes tidligere end i dag, og der skal opstilles klare mål for og krav til un-

dervisningen. Der skal etableres en formel afslutning af undervisningsforløbet i form af et bevis for aktiv deltagelse i undervisningen.

For at sikre kontinuitet og sammenhæng i forløbet skal udlændingen blive boende i kommunen, så længe introduktionsprogrammet løber. Retten til introduktion bevares dog, hvis tilflytningskommunen samtykker i at overtage introduktionen.

Nyankomne udlændinge er en særlig gruppe, der efter forslaget skal modtage en særlig kontant ydelse og en omfattende målrettet offentlig indsats i form af indføring i det danske samfund, danskundervisning og foranstaltninger i øvrigt, der muliggør og fremmer indplaceringen på det danske arbejdsmarked og i det danske samfund. I denne overgangsfase skal udlændinge, der ikke kan forsørge sig selv, modtage en kontant ydelse, indtil de er i stand til at klare sig selv. Udlændingene vil herudover have ret til supplerende, sociale ydelser efter den almindelige lovgivning.

Ansvar for visitering af flygtninge til førstegangsboligplacering skal påhvile Udlændingestyrelsen, der fastsætter kvoter amtsvis. Inden for amtet fastlægges den indbyrdes fordeling mellem kommunerne ved aftale mellem amtets kommuner. Kan kommunerne ikke nå til enighed, fastlægges den enkelte kommunes kvote af Udlændingestyrelsen. Kommunerne har pligt til at fremskaffe boliger til de anviste flygtninge. Opfylder kommunerne ikke den pligt, skal Udlændingestyrelsen på kommunens vegne skaffe boliger til flygtningene.

I kommuner, hvor flere end 50 borgere over 18 år i fællesskab fremsætter skriftlig anmodning herom, oprettes integrationsråd, der blandt andet sammensættes af medlemmer af lokale flygtninge- og indvandrerforeninger eller andre tilsvarende personer i kommunen. Rådene drøfter integrationssspørgsmål og kan blandt andet udtale sig om kommunens introduktionsprogrammer.

De væsentligste ændring i forhold til gældende ret er, at det ikke kun er flygtninge med også indvandrere, der tilbydes en integrationsindsats, programmets varighed udvides fra 18 måneder i dag til tre år, ansvaret, der tidligere var placeret i Dansk Flygtningehjælp, lægges nu ud i kommunalt regi og danskundervisningen indgår som en del af integrationsindsatsen og udvides betydeligt i forhold til den nuværende niveau. Endelig åbnes der mulighed for aktivering af personer omfattet af programmet - en mulighed der ikke eksisterer i dag.

Det foreslås, at lovforslaget træder i kraft den 1. juli 1998.

Lovforslaget samlede økonomiske og admi-

nistrative konsekvenser skønnes at medføre årlige offentlige merudgifter på 240-250 mill. kr., når den fulde virkning er indtrådt. I 1998 skønnes en offentlige merudgift på 20-30 mill. kr. Der er tale om et udgiftsskøn, der varierer med personkredsens konkrete sammensætning og behov i de enkelte år.

Der er i 1998 afsat en særlig reserve på 300 mill. kr. til at finansiere en indsats overfor allerede ankomne udlændinge, f.eks. danskundervisning af voksne, sent ankomne børn, førskolebørn, samt andre problemer ved overgang til et nyt integrationsprogram. Endvidere foresættes en del af beløbet anvendt til første års udgifter til styrket integration af udlændinge.